

HARANG-SZÓ

*A Csongrád Piroskavárosi Szent József Plébánia és a Bokrosi Szent László Templom
Híveinek lapja*

2005. IV. évfolyam, 2. szám, Július

A megtérésről és a reményről

A bokrosi Szent László templom búcsúí szentbeszéde

Kedves Hívek, Olvasóink!

A megtérésről szeretnék először elmélkedni, majd a reményről. Megtérés; igen nagy szüksége van rá népünknek, hogy az anyagiakból, a hétköznapi élet taposómalmából emelkedjünk fel. Bűnbánatra mindig szükségünk van és ezen a búcsúí szentmisén is valljuk meg, hogy nagyon rászorulunk Isten szeretetére. A szentmisének is a lényege a szeretet. A megtérést két idézet támasztja alá: *Aki elesik fölláll; aki eltéved, visszafordul.* Merre kell tartani, milyen irányba kell fordulni? A reménnyel kapcsolatban ejtünk szót róla. A bűn az, amikor eltévesztjük a *célt* szemünk előtt. Ez az út nem vezet sehová. Mindenki az élet felé törekszik. Sokszor megesik, hogy rossz irányba indulunk, akkor vissza kell fordulni. *Jeremiás próféta* felteszi a kérdést: miért ragaszkodik az ember olyan dolgokhoz, melyek nem a jó útra viszik? Nemzetünk nagyjai, Szent István, Szent László utat mutattak népünknek. De jó lenne, ha ma is látnánk alakjukat, ha a fiatal generáció elméjébe vésné tanításukat, hogy a Krisztus által

kijelölt úton haladnánk, amire ők tanítottak! Kitaposták előttünk azt az utat, melyet először Krisztus mutatott meg, aki előrement, hogy az Atyához vezessen minket. Manapság erről az útról akarunk letérni. Pedig tudjuk, hogy akkor a rosszat választjuk. Még a fecske is tudja, mikor van az ideje, hogy visszaforduljon. *Az én népem arra van teremtve, hogy mindig és újra visszatérjen Istenhez,* - mondja a próféta. Nézzük meg az üdvösségtörténetet! *Ádám- ha Ádámá: földből alkotott ez a név jelentése héberül, az első emberé.* Világtörténelem: a magyar parasztot el kellett szakítani a földtől, hogy Istentől elszakítsák. A magyar paraszt csendes, szegénylős misztikus. Amíg a földdel kapcsolatban van, addig Istennel van kapcsolatban. Ahhoz, hogy Istentől elszakítsák, először a földtől kell elszakítani. Egy szerzetespap mondta, hogy szülei mélyen vallásosak voltak. Ő már 3 éves korától pap akart lenni. Az is lett. Otthon kapta ezt a nevelést. Bencések, ferencesek nevelték aztán. Nem mindegy tehát, hogy kik nevelik az ifjúságot. A hatvanas években évente ketten jelentkezhettek szerzetesnek. Ő ferences lett. Tanári diplomát is kellett szerezniük. A szerzetesség a létevel beszél Istenről, hogy odaadta magát Neki. *Az élete felszínén mindig az ragyog fel, hogy van Isten, van föltámadás.* Ezt tanítja létevel népünknek is. Ez egy próféta állapot. Népét mindig arra hívja, hogy álljon vissza a helyes útra, ha letért, térjen vissza Istenhez. Ezért igyekeztek diktatúrák az Egyházon belül főleg a szerzetességet üldözni. Ha egy keresztény apa, anya hitetlen lesz, még megvan a hivatása; nem omlik össze. Az atyai és anyai hivatása megmarad, kötelezi. A szerzetesnek Isten körül forog az élete. Ő a keresztény élet röntgenfelvétele. Végletekig vitt, logikus kereszténység. Egy rendházban Isten tartja őket össze. Sokszor reménytelen esetek vagyunk a magunk számára is, de jön az irgalom. Nem lehet hazudni - ez mindenkire vonatkozik. Szent Teréz mondta: „A Kármelben nem lehet hamis pénzt verni”. Magyarok! Nem

lehet hamis pénzt verni, Isten nélkül jólétet, békét, boldogságot teremteni!

Megtérés nélkül nem találjuk meg az utunkat. Nézzük *Szent Máté evangéliumában* azt a részt, amikor Jézus elmondta, hogy az a fiú ment ki a szőlőbe dolgozni, aki apja kérésére nemet mondott, aki pedig igent, az nem ment ki. Mi lett volna, ha Jézus egy harmadik gyermekről is beszél, aki igent mondott volna, és elment volna a szőlőbe dolgozni? Urunk tudta, hogy milyen az ember igazából. Az Egyházban is elvárnánk ugyanezt, hogy az emberek jólfésültek legyenek minden szempontból. Családosok tudják, van olyan gyermek, aki nemet mond, utána egy- két perccel jön, és mégis megteszi, amit kértek tőle. Sok felnőttek egy hétre van szüksége ahhoz, hogy meggondolja magát. *A fontos az, hogy ne ragaszkodjunk a rossz döntéseinkhez.* Saját rossz álláspontunkat akarjuk sokszor igazolni mások előtt. Akik Jézussal találkoztak, a *szabadságot* tapasztalták meg. A fiú nem ment apjához magyarázkodni, hanem egyszerűen kiment a szőlőbe. A lényegét megtette. A megtérés állandó odafordulás Istenhez. *Az evangélium elvárja, hogy egyszerűek legyünk.* Az evangélium szabadságot ad nekünk. Egy édesapa nagyobbik gyermeke mondta, hogy a kisöccse elesett. Apu odasietett. Mikor visszajött, mondta: megcsókoltam a lábát, gyógyul a fájása. Az Úr Jézus is ezt mondja az elesett, szenvedő embernek: érintgetem a szívét, bekötözöm a sebeit, gyógyul a fájása. Ilyen gyógyulás a szentgyónás kegyelme.

Vegyük a *feloldozás szövegét*: a szentségek szövegei létrehozzák, amiről szólnak (pl. átváltoztatáskor). A kiengesztelődés Atya, Fiú, Szentlélek műve. Assiszi Szent Ferenc elszakadt gazdag posztókereskedő apjától. Ezt mondta neki: „Nem vagy Atyám! Hanem Mi Atyánk, aki a mennyekben van”. Az Isten az atya. Télen egy koldustól kér áldást. A pápában megtalálja az atyát. Egy *célos útra* tért rá Ferenc. A püspök is arra való, hogy fölismerje a kegyelmeket. Szenteket nem lehet játszani. *A szentséget csak megélni lehet, nem átélni.* Színészek is otthagyták a színpadot, egy ilyen szerep után, és szentté lettek.

Legyetek szentek! Mindszenty bíboros írta a magyar népnek 1948-ban: „Lankadatlanul gyakoroljuk az engesztelést a magunk és mások, különösen a magyar föld bűneiért. Bűnbánatban, áldozatban, hangtalan keresztviselésben, mossuk tisztára bűn- szennyest földünket, népünket;

hogy eredményes és üdvös legyen ez a szent igyekezet, Mária Szeplőtelen Szívén vezessük át!”

Egyik Ifjúsági Találkozó témája volt, a következő gondolatokkal:

A remény. Van-e remény? Egy öreg jólelkű atya mondta fiatal kollégájának. Mi már öregek vagyunk, de veletek mi lesz? Tudtok-e örülni ebben a helyzetben, melyben népünk van? A fiatal pap kifejezte gondolatait: Tudok örülni, látok reményt.

Mi is föltesszük talán magunkban azt a kérdést: Lehet-e ebben a világban Istenről beszélni?

Testvéreim! *Örüljünk, hogy ma lehetünk próféták!* Amikor püspök atyák jöttek össze valahol tanácskozni, szomorúan beszéltek a mai helyzetről. Az előző Szentatya, II. János Pál pápa üzenete „Az Egyház Európában” című művében kifejti (ennek főbb gondolatai a következők): *Keresztények, ti vagytok az Egyház reménye. Európai Egyház, neked Jézust, a reményt kell adnod ennek a Kontinensnek. Az aggasztó jelek is magukban hordozzák a reménységet. Azt kell nézniünk, hogy lehetne ezeket jóra használni* (európai gazdaság, bíróság, parlament, stb). Nem azt kell erősíteni, mitől kell még félni, hanem ami van, abban azt keresni, miként lehet azt jóra használni, ahogyan Jézus tette azt szenvedésével.

A közelmúltban 100 ezer ember vett részt európai összejövetelen Stuttgartban; a Katolikus Egyház képviselői, ortodoxok, evangélikusok, reformátusok; megújulási mozgalmak- téma: *hogyan lehet lelke Európának?* „Európa közösség akar lenni!” Ez a kontinens ne zárkozzon be, hanem lépjen tovább!

Fejtegessük tovább II. János Pál gondolatait: Az egyik fejezet igen fontos címe ez: „*A reménynek a 3. évezred Egyházára bízott evangéliuma*”. Hirdesd meg, hogy ez örömhír; ez rólad szól, neked szól!

Ideológiát, programokat mások jobban tudnak alkotni, mint mi,- pl. azt mi nem tudjuk bevállalni, hogy az Egyház Magyarországon bevállalja a szociális ügyet. Létünk oka ugyanis az, hogy hirdessük az örömhírt; ezért vagyunk Egyház! Jézus általunk valamit el akar mondani a világnak. Az evangéliumból jön létre az Egyház, ezért vagyunk Egyház. Aki hisz benne és éli, az fogja képviselni!

A Szentatya tovább fejtegeti: „*A 3. évezredre bízott evangélium az örömhír*”.

Nem azt mutatják meg, hogy az ősegyház milyen jól képviselte az evangéliumot. Az rátok van bízva most, nektek kell képviselni; mert tudsz örömet, reményt adni másoknak. Jézus ezért hívott ide; és ezt tudja rólad, akkor is, ha te még nem tudod!

Mi az, hogy remény? Van-e ilyen mondatunk, amiben ez a szó szerepel, használjuk- e ezt a szót? Miért csak egyházi szövegben fordul elő? Mi azt mondjuk csak: remélem. Ez azt jelenti, hogy nem vagyok benne biztos, de milyen jó lenne! Bizonytalanságot fejez ki. A remény azt jelenti, hogy megyünk előre; minden rendben. *Hit.* Mikor használjuk vajon a hétköznapi beszédben ezt a szót? Így beszélünk: azt hiszem-talán. A hit ezt jelenti: hiszek, tudom, szilárdan állítom! Sajnos, nem használjuk azt a szót, hogy remény.

II. János Pál tovább fűzi gondolatait: *Az alapvető gond a keresztény örökség és emlékezet elvesztése.*

A keresztény világnézeten kívül rengeteg kultúra létezik- ezek világképe véletlen alapú - úgy vélik, hogy ellenőrizhetetlen folyamatok eredményeként történik minden. Vagy a körforgás nézete: minden visszatér oda, ahonnan elindult. Vagy: a körforgásban van örök visszatérés. Ezzel szemben a kereszténység a Szentírásra építve mondja: *A világ egy pontból indult és egy pontba tart.* A világnak indulópontja a teremtés, végpont az újjáteremtett világ, az üdvösség, a mennyei Jeruzsálem. Ha van két pontom, azok meghatároznak egy egyenest, ez egy szakasz is. Van iránya. *A teremtett világ egy vektor. A teremtésből az üdvösségre mutat. Ez a keresztény emlékezet és örökség.* A történelem csak a zsidó-keresztény kultúrkörben alakult ki. Rajta vagyunk-e ezen az

irányon, vagy nem? Érdemes erre figyelni! *Innentől kezdve van erény és bűn.* Irányba megyek- e, vagy nem? *Emlékezet az, merre mentünk, mi volt a jó irány, a teremtéstől kezdve.* Tudom, hogy egyenes. *A keresztény örökség: amit meg fogok kapni, az üdvösség.* Jogilag az enyém. Előttünk van a jövőben. Ha az emlékezet és a végpont elvesznek, elvesz az iránytű. A hajó is elsüllyed, eltéved iránytű nélkül. Van kormánylapátja, csak nincs hová kormányozni. A világ itt tart.

Mi a cél? Hová megyünk? Itt jövünk mi, azért vagytok itt! Jézus a reményünk. *Jézussal megyünk, és feléje.* A teremtés és üdvösség közti rész a *remény.* Mert megvan az irány, azért remény. A remény nem keverendő össze a kínálattal. Nem ezt látod magad körül? Kortársaid látják, *örülnek a kínálatnak, de semmi örömük nincsen benne, mert nincs benne remény, nincsen célja!* Szent János írja evangéliumának 14. fejezetének 4. versében: Jézus mondta tanítványainak: „Tudjátok hová megyek, és az utat is ismeritek”. Ez a remény! Tudjuk, hogy az Atyához ment, és van oda út; *ezt kell nekünk elmondani!* Bennem hogy jelenik meg ez a reménység? A remény bele van temetve a világba, de látom-e?

Folytassuk tovább II. János Pál gondolatait: *Az emberek csalóka dolgokban keresik a reményt - hatalom, gazdagság, tudomány, ennek evilági céljai. Még ezek is a remény jelei. Azt igazolják, hogy kell az embernek a remény. Ha nem hisz Istenben, hinni akar!*

Az ember génjeiben reménykedik- ha nincsen reménye, csinál pótrement.

Vessük össze mit jelentenek a fejlődés és haladás szavak. Fejlődés: azt jelenti, hogy egyre teljesebbé válik valami, például nagyobb lesz. Arról beszél, milyen irányba megy előre. *Haladás,* azt jelenti, hogy mozdultam. Azt nem mondja meg, milyen irányba mozdul. Melyiket harsogta 40 évig a mi környezetünk? Szellemi haladás, népgazdaság, stb.

A kereszténység a fejlődés. Nem elégedhetünk meg a haladással. Nem elég, hogy termeltünk vagy fogyasztottunk. Nem elég a mozgás, az újdonság. *Miért és merre?* – ezt kérdezzük. A tévutak is a remény vágyát igazolják.

Valaki téged megszólított, az Isten: szeretném, ha te is ezen az úton járnál, van hová menned és van ezen út. Számodra mik a remény jelei? – ezen gondolkodj el, otthon is.

Téged mi tesz reménykedő emberré? Szinte biztos, hogy mindenki talál ilyen reményjelet magában. Ilyen: néhány igazi mosoly. Pont a mondat végén egy mosoly. Együtt megyünk.

Minden lehet a remény jele, de ennek előfeltétele, hogy Krisztusban nézzem. Krisztus van a dolgok mélyén. De ez ne legyen elég; az Egyház nem azt mondja, hogy habzsoljuk a remény jeleit, hanem azt, hogy legyetek a remény jelei! Ne gyűjtögessetek mindig reményt, hanem legyetek a remény jelei; ne fogyasszatok a reményt, hanem termeljétek, hozzátok létre! *Hordozzátok az örömhírt, mert rátok van bízva, keresztényekre!* Mert más nem lesz a remény jele, mert te értetted meg, hogy van hová menni és van út; így élj napról- napra! Vegyétek észre rajtad, hogy van többleted; és ezt meg tudod osztani másokkal. Ezt ne titkold el; nem beszélhetsz így: csak rá ne jöjjenek! Ha így viselkedsz, nem leszel a remény jele. Arra vágyakozz, hogy az örömhírt odaadd másoknak; hogy adhatsz másoknak. A világ éhezik a reményre; a fiatalok is! „Mondjatok már valami igazit!”- kérték egyszer a szigetesek a sátorban lakó igehirdetőt. *Ha igazán élnénk, amit hiszünk, az egész világ keresztény lenne!* Annyira kell ez a világnak. Nem ráerőltetem a másokra, hanem megosztom vele a bennem túlradó örömet, akkor kérni fogják. „Szeretném, hogy győzz meg!” – mondta egy fiatal az igehirdetőnek. „Lássak valakit, aki jézusi módon él, és aki nem bánt vissza!” „Te, ezek hívők; hisznek Istenben!” Majd kérdezték a fiatalok erről- arról -pl. inkvizíció- a keresztény apostolt, és ő türelmesen válaszolt mindenre. Utána visszajöttek. Az már tényleg beszélgetés volt. Másik nap újabb 3- 4 fiatal állt meg a sátornál. Maguk a vendégek védték meg a

kereszténységet. (Egy kis befogadás). *Csak akkor lehetek a remény jele, ha Krisztusban verem gyökeret.* Ha egészen Hozzá kötöm az életem. Ne keressek ál- reményeket! Miért kell gyónni?- kérdezik sokan. Nem kell, hanem szabad, lehet! Miért kell imádkozni? Nem kell, hanem lehet imádkozni; úgy, hogy neked öröm legyen! Egyszerű és örömteli eszközökkel lehet Krisztusba belegyökerezni. Ezekben is Krisztust lássa meg a másik, és ne úgy nyilatkozzon, hogy „ezt írja elő az Egyház!” Egy lelkésznek valaki odavetette a kérdést: „Na, maguknál mi a tilos?”- ez a kérdés mutatja, ha valaki nem jut el odáig, hogy Krisztusba gyökereztesse életét. Lehetőségek vannak, hívások. Hála Istennek, hogy lehet ezekkel az eszközökkel élni! *Fogalmazz meg magadnak: Jézusom, mostantól meg akarom látni a reményt abban, hogy...pl. egy élethelyzetben. Jézusom, mostantól vinni akarom a reményt azzal, hogy...(milyen módon). Akkor indulok! Tudom, van hová menni, van oda út, és akkor indulok!*

Nagy Nándor plébános

Tábori Ezüstmise

A kedves hívek közül talán többen emlékeznek még Kovács János atyára, aki 1985-ben volt segédlelkész templomunkban. Pappá szentelésének 25. évfordulóján, mint nyugállományú tábori lelkész alezredes mutatott be szentmisét a Szentes-Hódmezővásárhely közötti út mindszei elágazásánál – a Mindszei-Szegvár-Derekegyház – hármastornánál lévő keresztnél. Kérjük segítse, gazdagítsa őt kegyelmével a Jóisten; és minél több papi örömet kívánunk neki.

Váry Gellértről...

A Harang-Szó olvasói a cím olvasatán nem azt fogják kapni, mint a Csongrád újságban kéthetente megjelenő, Bogdán Lajos a Csongrád Megyei Honismereti Egyesület titkára leír sorozatában. Ő, Váry Gellért életútját ismerteti, tele olyan adatokkal, melyet nagyon sokan a sorozatból ismerünk meg. Azok levéltári adatokkal vannak alátámasztva, amelyhez nem mindenki tud hozzájutni, tudjuk hosszadalmas kutatómunka eredménye az a sorozat.

Mint már előző számunkban hírt adtunk róla, az elmúlt év őszén a Délvilágban Bogdán úrtól egy írás jelent meg Váry Gellértről mint piarista papról, Csongrád szülőtéről. Ekkor fogalmazódott meg az egyik őszi egyháztanács ülésen, hogy személyének egy domborművel emléket kellene állítani itt, a Szent József Plébánián. Nagy Nándor atya templomunk plébánosa a felvetést a legmesszebbmenőig támogatta. Elképzeléseink szerint április 2-ára tűztük ki a dombormű felszentelését, amit egy gránit táblán terveztünk elhelyezni. A képzeletbeli óra el lett indítva, és most már az határozott meg mindent.

Felvettem a kapcsolatot Lantos Györgyi művésznővel, aki elvállalta a dombormű elkészítését, férje, pedig egy kőfaragóval készítettett egy gránittáblát, rajta az alábbi felirattal:

VÁRY GELLÉRT
1843-1929
CSONGRÁDI PIARISTA
A VÁROS
TÖRTÉNETÉNEK
ELSŐ MEGÍRÓJA

Közben folytak az előkészületi munkák. Kapás László asztalos egy tetszetős tetőt készített arra a falra, amelyen elhelyezésre került a dombormű. Elkészültek a meghívók a kísérő szöveggel, benne térképpel segítve, hogy aki nem ismerős Csongrádon, hogyan talál el a plébániára. Március 20-án rendkívüli ülést tartottunk, és megbeszéltük mire milyen feladat hárul az ünnepség, valamint az ebéd lebonyolításánál. Itt már érezhető volt az „óra ketyegése” mely a kis csapatot még nagyobb erőbedobásra készítette. Sajnos, időközben a katolikus egyházfő II. János Pál betegsége egyre súlyosabbá vált.

Ellentmondó hírek kaptak szárnyra, ez rányomta bélyegét ünnepségünkre, ugyanis a meghívott piaristák és papok közül sokan, talán ezért nem tudtak eljönni.

Április 2-án a várva várt napon, 10 órakor koncelebrált ünnepi szentmisét mutatott be Váry Gellértért Szeghő József szegedi piarista pap. Mise után a hívek kijöttek a templomból és elkezdődött az avatási ünnepség. A köszöntő után egy imát mondtunk el II. János Pál pápáért, majd ünnepi beszédében Bogdán Lajos emlékezett és méltatta Váry Gellértet.

A dombormű megszentelését Szeghő atya végezte, Zsótér Antal kanonok és Nagy Nándor plébános közreműködésével, majd az emlékezés és a tisztelet jeleként koszorúzásra került sor. Végül a „Boldogasszony Anyánk” című egyházi énekkel zárult az avatás programja.

Hála Istennek áprilishoz képest 2-án gyönyörű idő volt, így mindenki jól érezhette magát.

A leírtakkal a dombormű születésének rövid történetét szerettem volna közreadni mindazon személyeknek, akik csak a végeredményt látják, reméljük mindenki meglepedésére.

Ezek után a magam és a szervezők nevében köszönetet mondok minden ismert és ismeretlen személynek, akik anyagilag hozzájárultak a dombormű elkészítéséhez, vagy időt és fáradságot nem kímélve munkájukkal segítettek, hogy a környezet illő legyen annak elhelyezésére.

Az adományok egy része persely formájában folyt be, melynek összege:	45.700 Ft
Piarista rend támogatása:	30.000 Ft
Polgármesteri Hivatal támogatása:	30.000 Ft
Árkossy Lehel támogatása:	20.000 Ft

Köszönetet mondunk azoknak is, akik az ünnepség megrendezésében közreműködtek, a meghívott vendégek ebédjéhez nem kevés természetbeni juttatással járultak hozzá.

Beke Gábor
Beke Sándor
Bogdán Lajos
Botos József és neje
Dékány István
Fejér Zoltán
Fekete Imre és családja
Felföldi Miklós és neje
ifj. Gaál Gyula
Janó Zoltán vállalkozó
Kapás László
Káré István vállalkozó
Kulik Imréné
Losonczy Zoltán
Máté István és neje Lantos Györgyi
Mizere Imre
Nagy Nándor atya
Pap Imréné és fia
Pozsár ABC
Pozsár Ferenc
Révész József
Sarusi Ferencné
Surányi Istvánné
Szabó Istvánné
Szabó Józsefné
Szabó Klára
Szegedi Istvánné
Szivák Györgyné
Tari János szikvízkészítő
Tánczos János
Terjék István és neje
Túri Rókus
Városi Rendőrkapitányság
Vincze László országgyűlési képviselő

Az újság hasábjain keresztül még egyszer megköszönöm az ismert és ismeretlen személyeknek, hogy e nemes célt munkájukkal és adományaikkal elősegítették, hogy a városrész egy emlékhellyel gazdagodhatott.

Felföldi Miklós

Váry Gellért Kupa

Meghívásos asztalitenisz versenyt rendezett a Piroskavárosi Általános Iskola és a Szent József Plébánia április 30-án. Az iskola tornatermében négy csapat 16 résztvevője egyéni, csapat és páros versenyben mérkőzött meg a kupa megszerzéséért, melyet a jó hangulatú és színvonalas mérkőzések után Csongrád I. csapata nyert el. Az igazán vegyes életkorú résztvevők közül többen megfogalmazták, hogy ez az emlékverseny is nagyon jó alkalmat teremtett a már kialakult sportbarátságok elmélyítésére.

Június 12. Elsőáldozás

Hagyomány templomunkban, hogy Szent Antal napja közelében megáldjuk a gyermekeket. Az elsőáldozási szentmisében gondoltunk minden gyermekre, ahol a plébános az alábbi imát mondta áldása keretében.

„Áldd meg Urunk a gyermekeket, akik elsőáldozásban részesültek, mindazokat, akik eljöttek templomodba hálát adni. Azokat is áldd meg, akik nem tudtak eljönni, vagy még nem hallottak a Mennyei Atyáról. Add, Uram, hogy kegyelmed által nagy életrendeződés történjen a szívekben. Adj, kérünk, minél több hittanost, ministránst, szorgalmas gyermekeket, áldozatos szülőket akik teljesítik szent akarodat. Áldjon meg bennünket a Mindenható Isten, az Atya, a Fiú, és a Szentlélek.” Amen.

*Almádi Anikó, Bernáth Dávid, Besze Cecília Brigitta, Besze Jenifer, Deák Viktória,
Gyöke Erika, Hajdú Bernadett, Juhász Kitti, Kallai Dániel, Kallai István,
Mészáros Eszter, Mészáros Petra, Nagy Krisztián, Németh Márk, Pap József,
Sárai Anna Réka, Suki Renáta, Suki Szimonetta, Szabadkai Szilvia Mária,
Tari Berta, Tóth Nelli, Varga Klaudia, Vincze Fruzsina*

Elsőáldozás ünnepén

Kedves Gyermekek, Testvéreim!

Már a megszólítás arra utal, hogy *Krisztus Titokzatos Testének, az Egyháznak vagyunk a tagjai. Az Oltáriszentség a családok élete, a Nemzet egységének záloga.* A szentmise pedig Urunk szeretetének kifejezése. Egységesülünk; belesimulunk Isten tenyerébe, a teljességbe. Legyünk hűségesek Jézushoz! György Attila: „A szeretet parancsai” c. könyvében olvasható egy különös történet. Egy ember azt álmodta, hogy meghalt. Sorokban álltak azok, akik Krisztus ítélőszéke elé érkeztek. Amikor odaért, és meglátta Jézus tekintetét, valami különös nyugtalanságot érzett, hiszen egész életében hanyagolta az imát, szentmisét. Eszébe jutottak sok bűnei és mulasztásai. Az Úr Jézus várakozóan pillantott rá. Ő belenyúlt zsebébe, elővette keresztlevelét. Ez biztosan megment!-gondolta. Igen ám, de ez nehezítette helyzetét. Elővett egy másik igazolást, a bérmálkozásáról. Ekkor eszébe jutott, hogy azon a napon örök hűséget ígért Krisztus Királynak, de alig múlt el néhány év, és a pénz bálványának szolgálatába szegődött. Majd egy másik papírt lobogtatott: befizettem az egyházi adót! Elismervény egy adományról! Krisztus Urunknak egyik sem kellett. Egy angyal ekkor előhozott egy könyvet; az Úr dörgő hangon ráparancsolt: Olvasd! –Én vagyok, a Te Urad, Istened! Ez az ember azonban nem szolgált Téged, Uram, a pénz volt az istene. Nem léphet országodba. Majd tovább olvasta: Isten nevét hiába ne vedd! Ez az ember sohasem imádkozott, ellenben igen gyakran káromolta a szent neveket. Harmadik parancs: az Úr napját megszenteljed! Ennek az embernek rengeteg alkalma lett volna, hogy részt vegyen a szentmisén és a prédikáción. Ezzel szemben minden vasárnap reggel újságot olvasott, majd elment sétálni és szórakozni. Ebben is bűnösnek találhatik. Ekkor emberünk fölkiáltott és fölébredt. Végiggondolta az álmot és belátta, hogy eddig valóban helytelenül élt és csak a nevében volt keresztény. Ezentúl másként lesz. Ez volt életének legboldogabb éjszakája. Egy ilyen álom, nagy kegyelem, főleg, ha nem marad álom csupán. Egy lelki gyakorlatos magyar pap egyszer Ars-ban misézett, a Szent életű plébános sírjánál. Nagyon felemelő ott lelkiismeretvizsgálatot tartani. „Uram, jó nekünk itt lennünk!”- szól egyik énekünk. A gyóntatás tette ki Viennay Szent János egész életét. Amellett a

vezeklések. Soha ne elégedjünk meg azzal, ahová eljutottunk. A megtérés egy állandó odafordulás; nem véglegesen. Ez egy folyamat. Folyamatosság legyen életünkben, mondjunk mindennap igent Isten iránt hűséggel. Egyszer egy asszony gyónt a szent életű plébánosnál. Azzal vádolta magát, hogy az asztali imát elmulasztotta. A plébános, aki belélatott a lelkekbe, kifakadt: maga csúnyán összeveszett a férjével, és mondvacsinált bűnnel jött ide, azt mondja, hogy elmulasztotta az imáját! Tanít bennünket arra, testvéreim ez az eset, hogy Isten mindnyájunk bűnét ismeri, előtte semmit sem tudunk letagadni. Rendezzük életünket, és folyamatos legyen a megtérésünk, ne hagyjuk el Jézust.

A mai napon Krisztus Király hűséget kér minden gyermektől, minden felnőttől; ne tékozzoljunk el időnket, többet kaptunk a kegyelmekből, többet is kér tőlünk számon! Ne mondjuk mindig azt, hogy vallásos vagyok, mondjuk inkább ezt: hűséges vagyok, és leszek Jézushoz! Nehogy az anyagiasság elvonjon bennünket célunktól, az örök élettől! Valaki elkezd élni, de olyan befejezetlen marad; nem művelődik, az akaratát nem csiszolja, visszahúzzák gyöngeségei; a harag, az irigység, egyebek.

Gyermekek! Kaptunk ám talentumokat, képességeket Jézustól! Nyáron is légy hűséges Hozzá, ne bánts meg Őt! Használd ki az idő, micsoda könnyelműség ezt elpazarolni; gazdálkodj vele jól, okosan! Okos, értelmes embernek teremtett az Úr. Azért, hogy segíts másokon. Tegyel meg mindent, amit tudsz; mert Isten jó, én is az akarok lenni. Mireánk, felnőttekre is vonatkozik ugyanez. Kaptunk egy életfeladatot Istentől; nélküle akarjuk talán megoldani? Magukat vallásosnak mondó emberek is sokszor így beszélnek: majd én megoldom- és ez gyakorlati ateizmus, mert elhitem magammal, hogy Isten nélkül meg tudom oldani az életemet. Állandóan törekednünk kell önmagunk nevelésére, és a felebaráti szeretetre.

Belső szépségünk a lelki béke; külső szépségünk az, ahogyan bemutatkozunk másoknak műveinken keresztül. Élt egyszer egy nagy zeneszerző, Johann Sebastian Bachnak hívták. Amikor a mennyország kapujához ért, már hosszú sor állt ott. Szent Péter előreküldött hozzá egy angyalt, aki rögtön bevezette a boldog örök életbe.

Az, aki legelől állt a sorban, megkérdezte Pétert: Atyám, miért őt vezetted be előttünk? Hiszen ő jóval később, utolsónak érkezett ide! Azért; -volt a válasz, -mert ez az ember a benne lévő szépséget, harmóniát, -rendezettséget- másoknak is megmutatta. Gyermekek, Felnőttek! Törekedjünk a rendre, a külső és a belső rendre, rendes ritmusra a még oly sok elfoglaltság közepette is! Tartsd tisztán a bensődet, ne beszélj csúnyán; másokért is felelész, mások is meghallják, imádkozz minden nap! Szentségekkel élni: keresztség, gyónás, áldozás, bérmálás szentsége, betegek kenete, egyházi rend -a papoké-, szentségi házasság! a világiaké- csak ilyen kegyelmi erőterben összetartó a család- apa, anya, gyermekek!

Felnőttek, családok hozzátok szólok! Egy lelkigyakorlatos atya írta a következőket: „Jézus- veretű családokra van szükségünk! A házasság Istentől rendelt szentség. Küldetés, amely nemcsak egymás és a gyermekek felé szólít, hanem az emberek felé is. Megszenteli a világot, üdvözíteni, segíteni akarja a bűnös, megtévedt emberiséget.” Valósítsd meg így magad, hogy Krisztus ragyogjon át rajtad! Különböző foglalatosságaink vannak, de senki sem mondhatja, milyen rossz, hogy ilyen kicsi ez az ibolya a fenyőhöz képest; mindegyik beteljesíti a küldetését Jézusnál. A szépség hordozójává kell nevelni gyermekeinket; feleltek azért, hogy milyen példát mutattok, mit lát bennetek az atyában, az anyában a gyermek. Azért is feleltek Isten színe előtt, hogy járatjátok- e továbbra is hittanra őket; mert a nevelésért elsősorban ti vagytok felelősök; a gyermek lelkéért elsősorban ti tartoztok Isten előtt felelősséggel! Nem maradhat ki egy magyar ember kultúr kincseiből a vallás és erkölcs. Ezer éves „tantárgyak” ezek; létünket

ennek köszönhetjük. Papi hivatások, szerzetesi, szerzetesnői hivatások nem szülehetnek keresztény családok nélkül, imádkozó, hitüket gyakorló szülők nélkül! A mai világ, akárcsak a régi pogány eszmék, az új Korintusok próbálják az embereket Istentől, hittől megfosztani. Jegyezzük meg: Isten van, cselekedeteink által megmérettetünk,- a Jézus- esemény a legáltalánosabb műveltség alapelveihez tartozik; erkölcs nélkül pedig nincs törvény, törvény nélkül nincs lelkiismeret és büntudat. Kerényi atya írta: „Negyven év körüli hölgy súlyos balesetet szenvedett karján és lábán. Amikor rátaláltam, és jeleztem kilételem, ezt mondta: „Ó, az Isten meg Jézus távol állnak tőlem!...” Az egyik rádió egyik felelőse, - amint közismert-kiirtaná az összes keresztényt. Ki, vagy kik voltak azok, akik nem adták tudtára ezen személyeknek és sok más ezernek, tízezernek, hogy a lét határmezsgyéin nincs más emberhez méltó, reményteljes megoldás, csak a természetfeletti! Amint Aquinói Szent Tamás megfogalmazza: „*az ember természetes vége természetfeletti.*” Az ember célja az, hogy egyre inkább olyanná váljon, mint az Isten, egyre szebbé, jobbá, hitünkben erősebbé, erkölcsösebbé kell válnunk, mert így valósul meg a dicsőségem! A kísértő azt akarja, hogy a mindenkori ember Istennek vallja magát, Isten helyére lépjen. Ez a sátán műve! Nekem úgy kell megvalósítanom a szépet, a jót, az erkölcsöset, hogy egyre inkább közeledjek a Végső Örök Jó, Örök Szépség felé, egyre inkább Krisztus legyek, és így ragyogjon át rajtam Isten dicsősége! Így értendő, hogy olyanná kell válnunk, mint az Isten. Az emberek gyakran leblokkolnak egy kultúrába, átveszik annak szokásait, - Isten nélkül (erre mondják: nyugati barbár), gyakran a kultúra is olyan. Itt a mi feladatunk: *Istenítsük át a kultúrát!* Hassuk át az evangélium életet adó tanításával, keresztény színdarabokat nézzünk, vagy alkosson ilyet aki író, éljünk is az evangélium tanítása szerint! Mert az a dicsőségem, hogy megvalósulok. IX. Szent Lajos aki a 13. században élt, gyönyörű kápolnát építtetett a töviskorona őrzésére, és tiszteletére. Vagy nézzük nagyjaink: Szent István, Szent László ország építő tevékenységét: Jézus nélkül, ima, szentmise nélkül semmibe sem kezdtek bele, népünket is a hitre nevelték, példát adtak, országunkat nem tették ki fölösleges veszélynek! A nép is biztonságban érezte így magát, mert vezetőit imádkozni látta.

A gyermek is biztonságban érzi magát, ha szülei szentségi házasságot kötnek, és imádkoznak. Kerényi atya mondta egyszer szülőknek: „a gyermek az igénylő, szeretetehes kis csoda, aki érdek nélküli szeretetet vár el aputól is, anyutól is. És ha önök nem biztosítják számára, nagy erőterekbe bekapcsolódva a hűséget egymás iránt, könnyen meggyengül kötelékük, szegény kisgyerek kettészakad.” Tovább folytatva: „a gyermekeknek megnyugtató, biztos bázis kell, olyan személyi és világnézeti stabilitás, olyan értékrend és szülők kellene, akikre felnézhetnek, akikhez mindig odaszaladhatnak, mert ott választ, és főképpen olyan biztatásokat találnak, amelyek följebb emelnek, és megnyugtatók.” Milyen öröm a gyermeknél egy jó bizonyítvány; még nagyobb öröm, az Úr Jézusnál jelesre vizsgázni, és ezt az ünnepi asztalt örömmel körülvenni; de emlékezzünk mulasztásainkra is, tartsunk önvizsgálatot, hogy egyre inkább megvalósuljunk. Az nem stréberség, ha én igyekszem, törekszem, az nem gőg, ha én fejlődni akarok! Az a rossz, ha az ember lépten – nyomon tülekszik, taposni akarja a másikat, a multireklámok világában él, a „mindig te légy az első, bármilyen áron”- világában. Sok pénzt keresek, híres leszek, főnök leszek, csak nekem engedelmességek a többiek- milyen önzést takar! Helyette állítsuk be képességeinket az Isten világába, mert kudarcok mindig lesznek, és csak az Ő segítségével tudunk győzni minden akadályon; Istent nem hagyhatjuk ki sohasem! Ha csak egy talentumot kaptál, egy valamire képességet, akkor annyit kell még hozzá megvalósítanod! Ha beteg vagy, így kell megvalósítanod magad; a gazdagokra is ugyanez vonatkozik.

A boldogság az, amikor valamit elérek- ez az életcélom elérése végső soron. Azért születtem meg, hogy olyanná legyek, mint az Isten!

Valóítsam meg a szépet, a jót, az igazat életemben. A gonosz olyat akar, ami neki már nem jár. Ezt mondja: „én vagyok az Isten!” Földi életünkben is hányszor bedőlünk a kísértőnek, amikor olyat kívánunk, ami már nem jár: sikerült valaki találmányát ellopnom.- mégsem vagyok boldog, mert ez nem a valódiság pillérére épül. Ezért nem boldogság a rabszolgatartók mámora sem. Az emberek zöme kívülről keresi a boldogságot: ha nagy úr leszek, ha sok pénzem lesz. *Nem kell lebecsülni, mert benne van, mint téglá a végső célban, csak nem ez a beteljesedés, hanem az, amikor valaki boldog, amikor elérte önmagát Krisztusban.* Megvalósultál? – kérdezi Jézus tőled az utolsó napon. Egy lehetőséged van csak!

Gyermekek! Nemsokára önmagát adja nektek Jézus a kenyér színe alatt: engem egyetek! Ő nem esz meg minket, Ő, a nagyobb, az Isten Fia úgy fogad be minket, hogy mi esszük meg Őt, és Ő elkezd működni bennünk. Így fölmérhetetlen átrendeződés kezdődik meg lelkünk mélyén.

Az átrendezett jézusi lelkek boldogok és ők a boldogítók. Ők tudnak valóban jól imádkozni; ők az Eucharisztia kedvencei.

Egy kapucinus szerzetes írta: próbáljuk meg elképzelni, mi lenne, ha az átváltoztatás pillanatában mi is mondanánk a pap szavait, hangosan, vagy magunkban. Amikor a családanya hazamegy a mise után, Jézussal együtt Eucharisztia: „Vegyetek, egyetek!” Egy szerzetesnővérnek is ilyen az élete, aki betegekkel, idősekkel foglalkozik. Mint ahogyan Jézus egy marad a kenyértörésben, a családok egységét is akarja. Azt akarja, hogy a család Eucharisztia legyen. Hogy legyenek olyan családok, akik majd papi hivatásokat adnak az Egyháznak; mert odaadottság nélkül nem lehet élni. Egy lelki tanítómester mondta: „Reggel a szentmisén én vagyok a pap és Jézus az áldozat, a nap folyamán Jézus a pap és én vagyok az áldozat”. A világi hívekre is vonatkozik ez, királyi, általános papságuk erejében: amikor ott vagyok a misén, és szentségi életet akarok élni, én vagyok az áldozó. Amikor hazamegyek és családomért meghozom a magam mindennapi, rejtett áldozatait, én vagyok az áldozat!

Íme, ez az egységesülés titka; nem a világ múló káprázatai tesznek boldoggá, hanem az, hogy áldozat vagyok; hogy Eucharisziává lehetek!

Ezzel a tudattal nézzük mindig egy elsőáldozás ünnepén a résztvevőket, akik menyegzős köntösbe öltöznek, akik Jézus kedvencei. Tanuljunk tőlük! Ember! A legmagasztosabb célért vagy a világon, ami csak létezik; hogy élő áldozat légy, Eucharisztia Jézussal.

Kedves Gyerekek!

Tudom, nagyon vártátok már a vakációt, a nyári szabadságot. Bevallom, én is nagyon vártam! Szerényen ugyan, de mindnyájan rászolgáltunk erre. A vakáció az évi tanulás „díja, fizetsége”, vagy mondhatjuk így is: „jutalma, ajándéka”.

Első gondolata ilyenkor a legtöbb embernek ez: hurrá; szabad vagyok; mint a madár, - azt tehetek, ami szabadságomban nekem tetszik! Nyár van, vakáció van: szabad akarok lenni!

De a szabadság igazában nem ezt jelenti kedves gyerekek. Szabadnak lenni csak Jézusunk példája szerint érdemes. Jézusunk úgy volt szabad, hogy mindig a jót választotta, azt, ami a Mennyei. Atya akarata volt számára. Ezért az Úr Jézus - még szenvedésében is - boldog ember volt! Szabadnak lenni tehát azt jelenti, hogy választhatok: a jót teszem, vagy elmulasztom? A jó helyett olykor arra is alkalmunk van - „szabadságunk van”, - hogy a még jobbat válasszuk! Tanultuk, hogy Jézusunk a pusztában, a negyven napos böjt ideje alatt készült megváltó hivatására. Ebben a készülődésben is szabad volt. Hogyan? Amikor a sátán rosszra akarta csábítani, a jót, a jobbat választotta,- így lett szabad, - a Mennyei Atya iránti hűséget soha meg nem szegte. Azt is tanultuk, hogy az ószövetségi Választott Nép amikor eltávozott Istentől, a szövetségtől,

mindig rabságba jutott. Csak akkor nyerte vissza szabadságát, ha újra Isten parancsához igazította életét. Ebből tehát mi is láthatjuk, hogy az igazi szabadság csak akkor lesz a miénk, ha a Jóisten parancsait a szünetben is komolyan vesszük. A Jóisten akaratahoz igazítjuk életünket, válaszolunk Isten szeretetére. A szeretetben nincs szünet. És a szeretet nélkül nincs szabadság. Ezt példázta egész évben hittan órán számunkra az Úr Jézus élete.

Drága Gyerekek! Pihenjete sokat! Örüljete egymásnak. De ez nem zárja ki, hogy legyetek szolgálatkészek, válasszátok mindig a jót, a még jobbat. Így megtapasztaljátok ti is, hogy az ember méltósága abban a szabadságban van, amikor a jót választja, a jót cselekszi még a szünetben is! És ez igaz! Ilyen volt az Úr Jézus és a Szűzanya szabadsága, a Szentek szabadsága, és tanultuk: ilyen volt Teréz anyja, és II. János Pál pápa szabadsága is. Istennek hála, mennyi jó példa van előttünk!

Ezekkel a gondolatokkal kívánok nektek és kedves szüleiteknek pihentető nyarat, abban a reményben, hogy őszre újra találkozunk a hittan órákon. Viszontlátásra szeptemberben!

Magyar Kati néni

Kapcsolataink a médiával

Egyházközösségünk életéről egyre gyakrabban kaphatnak híreket az érdeklődők, köszönhetően a különböző helyi és regionális, vagy országos lefedettséget biztosító médianak. A sorrendiséget félretéve, ezúton köszönjük meg a Csongrád Televíziónak, a Csongrád Rádiónak, a Csongrád és a Délvilág című újságoknak, a www.csongrad.hu oldalnak, valamint a Magyar Katolikus Rádiónak, hogy az elmúlt időszakban több alkalommal felkerésünk nélkül is figyeltek ránk, helyet kaptunk rovataikban, vagy műsoraikban.

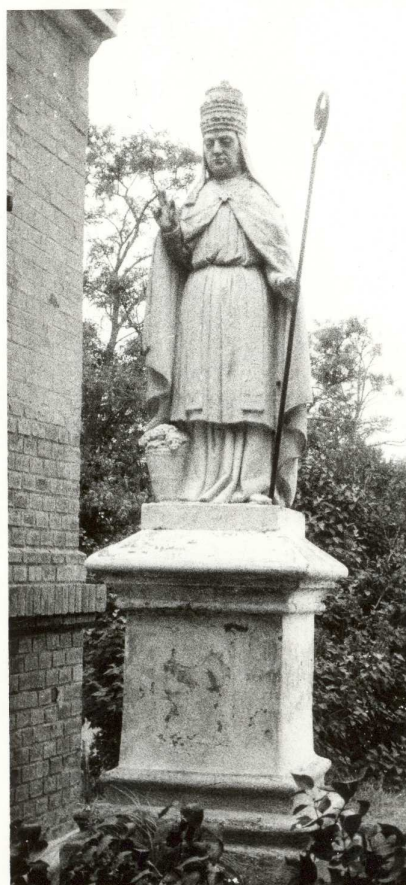

Felvételünk április 25-én készült, a kép közepén Cs. Szabó Dóra a Magyar Katolikus Rádió szerkesztője

Szentelek szobrai és keresztek

Folytatjuk sorozatunkat, a város és környékén található kereszteknek és Szentelek szobrainak bemutatását. Az anyaghoz felhasznált forrásmunkák, az idézetek zöme „Mozaikok Csongrád város történetéből 1989” című kiadvány, valamint a templomunk Historia Domusából valók. A történet változásokat és egyéb új ismereteket Felföldi Miklós dolgozta fel.

Szent Orbán Pápa szobra

Fotó archív: Dudás Lajos

Szőlőtermelő vidékeken igen elterjedt Szent Orbán tisztelete. Kápolnák, szobrok őrzik emlékét, aki 230-ban halt meg. Hagyomány szerint ő rendelte el, hogy a mise áldozat kelyhét és tányérkáját -patenáját- aranyból, vagy ezüstből készítsék. Ezért kehellyel, később szőlőfürttel kezében szokták ábrázolni. A Csongrád határában lévő szent Orbán szobor jelentősége abban van, hogy az országban az Orbán-kultusz legkeletibb bizonyítéka, mint búcsújáráhely, amelynek érdekessége, hogy ezen kívül még Etyeken van ehhez hasonló. Csongrád az Árpád-korban is szőlőtermelő vidék lehetett. Az első

szőlős kerteket talán az Ellés monostor szerzetesei telepítették. A török időkben új fajtákkal gazdagodott a vidék, elterjedt a kadarka. Szent Orbán szobra a várostól ÉNY-ra, a szőlők között található. A Nagyboldogasszony Plébánia Historia Domos-ában olvasható: *1856-ban a Halesznak nevezett szőlők között a szőlős gazdák kezdeményezéséből Szt. Orbán pápa kő szobra Pesten, Gerenday Antal kőfaragó és szobrász mesternél művész módon összeállítva elkészítetett. Ünnepelesen megáldotta ft. Leeb Mátyás vásárhelyi főesperes apát. Homokkőből készült. Ünnepi ornátusban, fején tiarával, kezében pásztorbottal. A jobb kezét áldásra emeli fel. A szobor érdekessége, hogy a lábánál egy szüretelő vödör van, melyből szőlőfürtök lógnak ki. Egy alkalommal a szent oltalmában csalódva a szőlős gazdák megrongálták a szobrot, letörték a kezét. Kijavítása 1987. májusában történt. A búcsút az 1950-es évekig minden év május 25-én tartották. A Szt. József Plébánia Historia Domusában - 1987. Gábor atyától -olvasható: „régóta vajjúdó kérdés volt a haleszi szőlők kötött álló szent Orbán szobra, illetve a mellette lévő Lourdes-i fülke sorsa. A szobor sérülten, a fülke romosan állt a dűlő úton. Társadalmi munkában rendbe hozták a szobrot, a keresztet és a téglafülkét. A kereszt talapzatában ki lett cserélve a márványtábla, felújítva az eredeti felírás. Május 30-án délután Orbán-búcsút tartottak a szobor együttesnél. Szentmise előtt a felújított szobrokat megáldotta Zsótér Antal kerületi esperes, melyen nagy számú hívő sereg vett részt a városból. 1987 óta teljesen feledésbe merült az Orbán napi búcsú. A kinti lakosok elsősorban idős Fűri Imre és felesége gondozták, illetve vittek virágot a szoborhoz. Az idő, valamint a természet sok mindent átalakít, ha hagynak valamit az enyészeté lenni. Így volt ez a szobor együttesel is, míg nem a 2005-ös év gyökeres változást hozott.*

A továbbiakban leírtakban segítségemre állt a levéltárból Georgiás Ildikó, a művelődési házból Kovács Lászlóné, valamint Gyovai Gáspár alpolgármester.

Csongrád város az elmúlt években többször volt helyszíne a Csongrád Megyei Levéltári Napok rendezvénysorozatának. A csongrádi Levéltár összeállított éves munkatervében 2005 őszére szerepeltette egy tudományos ülés megrendezését.

Fotó Viktor Mihály

Csongrád hagyományosan szőlő- és bortermelő vidék, a Csongrádi Borvidék része. A szőlőműveléshez kapcsolódó egyik legrégebbi sacrális – isteni – emlék a haleszi szőlősgazdák, kádárok és kocsmárosok védőszentjének Szent Orbán tiszteletére 1856-ban emelt szobra.

Gyovai Gáspár alpolgármester, a Levéltár, a Hegyközség, valamint a helyi múzeum igazgatónöje szorgalmazta a szobor felújítását.

A művelődési központ, mint a borkultúrával kapcsolatos rendezvények szervezője Hajdú László csongrádi származású, jelenleg kecskeméti tudományos kutató gondolatával egyetértve és a rendező partnerekkel egyeztetve jónak látták, hogy a hagyományos tavaszi borünnep időpontját Orbán napjára tegyék.

Az Orbán napi búcsú hagyományos fellevenítésével egyetértett Nagy Nándor atya, a Piroskavárosi Szent József templom plébánosa is, aki örömmel fogadta és felvállalta ennek az egyházi vonatkozású lebonyolítását. Ez a búcsú és tábori mise nemcsak a város hitéletének sajátos színfoltja lehetne ismét, hanem a borturizmust, ezzel együtt pedig a csongrádi borok hírnevének öregbítését is elősegíthetné. A környék rendbetételét társadalmi összefogással Gyovai Gáspár alpolgármester a Borvárosok Szövetségének vezetőségi tagja,

a csongrádi Városgondnokság, Hegyközség, a Művelődési Központ, a Városi Galéria, a Csongrádbor Kft., a csongrádi Kertbarát Klub – ahonnan 3 személy rendbe tette a lourdes-i fülke belső terét, valamint az üvegezett részt, - Bokrosért Jövőkért Egyesület és a szobor mellett lakó id. Fűri Imre és kedves felesége Marika néni közbenjárásával készült el.

A szobor felújítását önkormányzati pénzből Héjja János hódmezővásárhelyi restaurátor végezte el. A helyszín rendbetétele, valamint a felújított szobrok előtt felállított sátorban 2005. május 25-én délután 3 órakor volt nagy hívősereg jelenlétében, valamint a Borlovagrend tagjai előtt megtartva a szentmise.

Fotó Viktor Mihály

ISTEN DICSŐSÉGÉRE
HEGYI ANTAL PLÉBÁNOS
HOZZAJÁRULÁSÁVAL EMELTETTÉK
A CSONGRÁDI HOMOKI ÉS SZÖLÖBELI HÍVEK
1893

Emlékezés és hálaadás

Felszentelésének 75. évfordulóját ünnepelte június 15-én a Szent József Templom. Ebből az alkalomból egész napos szentségimádást tartottak a hívek. Az este hat órakor kezdődő ünnepi megemlékezésen szép számmal megjelentek a hívek és az érdeklődők, a meghívott plébániák papjai.

A jubileumi alkalomra saját kiadványt jelentetett meg az Egyházközség, amely feldolgozza a templom és a plébánia korábbi eseményeit, történetét.

A szentmise szónoka Gacsári Kiss Sándor szolnoki kanonok volt, aki 1978-1986 között a Piroskavárosban működött plébánosként.

Krisztusban Kedves Testvéreim!

A Biblia ószövetségi lapjairól olvasható a férfi és a nő testi szépsége - dicsérete, az emberi erő és egészség értékelése, az orvos gyógyító munkájának elismerése. Ugyanott olvashatóak a bölcs ember szavai: „Ragadjon ínyemhez a nyelvem, száradjon el jobb kezem, ha templomodról megfélemedkeznek Istenem.” (Zsolt. 136, 5.) Ezek a szavak jelentik a teljes emberséghez tartozó templomszerető vallásosságot. Ami személyemet illeti én nem felejtettem el ezt a templomot, mert ennek a templomnak a fényképe bekeretezve ott van lakásom falán Szolnokon. Nekem – aki már nem vagyok csongrádi – ezt jelenti ez a templom. A zsolnáros a dolgok fontosságának értéksorrendjét így fejezi ki:

„Istenem! Templomodban egy nap is többet ér egyéb napok ezreinél.” (Zsolt. 83, 11.)

Miénk a templom, szeretni kell templomunkat. Vannak esetek, amikor a templomépület javítására vonatkozóan egyik-másik templomba járó azt mondja: csináltassa meg az állam, javíttassa ki a város, adjon pénzt a püspök. Erre azt szoktam mondani: a templom nem az államé, nem a városé, nem a püspöké, hanem a templomhoz tartozó városrész római katolikus lakosságáé telekkönyvileg is. Tehát ennek a területnek római katolikus lakosságának kell a templomot fenntartania és működtetnie a befizetett egyházi adóval és adománnyal. A templomadót Jézus is kifizette. (Mt. 24, 27.) Mindezt tette Csongrád népe 75 évvel ezelőtt, amikor pénzét és kétkezi munkáját feláldozva felépítette ezt a szép templomot. Az építkezés a vesztt háború utáni szegény helyzetben történt.

Csongrád népe értette és érezte, hogy neki kell a templomot építeni. Aki nem tudta ezt pénzével segíteni, az hozzájárult munkájával. Ilyen segítség volt az öregek részéről sokszor emlegetett téglás körmenet Csongrádon. Ez azt jelentette, hogy a szegény emberek a téglagyártól a templom telekig saját kezükkel hozták a téglát szatyorban, táskában, hátizsákban és tolták talicskán hangosan imádkozva az utcán. Ezt nevezték téglás körmenetnek. Leleményes volt a szegénység, mert ezzel a vállalkozással megmentették a fuvardíjat. Ők így segítettek a templomépítést.

Mit tettünk mi a templomért?

Erre vonatkozóan csak azokról az évekről beszélhetek, amit az én itteni működésem éveiben tettünk, mert azt ismerem.

Létrehoztuk ezt a szép liturgikus teret, elvégeztük a templomépület újravakolását, ablakainak rácsozását. Létrehoztuk a templom fűtését, a villannyal történő harangozást. Lebontottuk a Lourdes-i barlangot, mert az idegen volt a templom összképében, Róma városi Bazilika stílusában. Van a templom bejáratánál csodálatosan megható Mária kápolna. Nagy munkával rendbe hoztuk a plébánia épületét tetőtől talpig.

Szeressük a templomot az Oltáriszentség jelenléte miatt.

Jézus, amikor az Oltáriszentségről beszélt saját anyanyelvén ezt a szót használta „szarksz” – magyarul – hús, izom. Ez azt jelenti, hogy Jézus valóságosan van jelen saját testével az Oltáriszentségben. Jézus istensége miatt saját testével is tudott csodát tenni, például amikor a hajózható víz felszínén ment saját lábával, úgy mint az utcán. Ezért énekeljük: „Üdvözlégy Oltáriszentség, csodálatos szent Istenség...”

Az elmúlt év májusáig Szolnokon a plébánosság mellett tábori lelkész voltam, mint a katonák papja. Katonákkal jártam zarándoklaton Olaszországban. Voltunk Orvietóban is és ott saját szemünkkel láttuk az ostyavéres oltárterítőt. Nem a pap keze, nem a pap orra vérzett, hanem mise közben az ostya vérzett. Ez is jelzés arra, hogy „Istennél semmi sem lehetetlen” (Lk. 1, 37.)

Kedves Testvéreim!

Vallásosságunknak két tüdeje van. Egyik a templom, másik az iskolai hitoktatás. Értsük meg!

Az Egyház jövője az iskolai hitoktatás. Miért? Azért, mert a hit az értelem erénye. Az ember az eszével hisz. Ezért a hitet tanítani és tanulni kell. Annak természetes helye az iskola. A templom

az imádság háza és az ember megszentelésének a háza. A plébániai épület a hivatal és a lakás helye. Az iskola a tanítás és tanulás háza. Az egyház jövője és a templom jövője olyan lesz, amilyen most a hitoktatás. A szent Csongrádon is és a „kis Moszkvának” emlegetett Szolnokon is a népakarat hiányában megszűnt az iskolai hitoktatás.

Amikor én Csongrádra jöttem itt, amikor Szolnokra mentem akkor ott, azonnal megszerveztem az iskolai hitoktatást. Szolnokon voltak olyan tanévek, hogy hittanból érettségi is volt vállalkozó diákokkal és a hittan bekerült az érettségi bizonyítványba. Ami lehet, ami van, arról nem szabad lemondanunk, mert akkor hasonlítanánk ahhoz az emberhez, aki ábrándozva lemondott lényeges dolgokról és hajléktalanként az utcára került. Az egészséges ember két tüdővel lélegzi. Így van az egyház is, amelynek egyik tüdeje a templom, másik tüdeje a hitoktatás. Szolnokon jelentős a katonaság. Bementem a laktanyába. Bemutatkoztam a helyőrség parancsnoknak ezzel: Tábornok úr kérem, szervezzük meg a hitoktatást a katonáknak. Megszerveztük és tanítottam éveken át. Katonai mércével mérve életkorom elérte az ottani nyugdíj korhatárt, így ottani pályámat befejezve a múlt év májusában megkaptam a honvédelmi miniszter úrtól a Honvédelemért kereszt első osztálya kitüntetését.

Mindezt azért mondtam el, hogy ott, ahol mozgás van, ott élet van. Ezt a mozgást kívánom én szívemből a nagyon szeretett csongrádi híveknek és lelkipásztoruknak. Egységben az erő! Vissza kanyarítjuk gondolatunkat a templomra, szeressünk a templomban lenni, amint a zsoltáros mondta:

„Egyet kérek az Úrtól, azért esedezem: had lakjam az Úr házában életemnek minden napján”. (26. Zsolt 4.) Amen

Harmadik alkalommal...

Április 23-án harmadik alkalommal adott koncertet a Piroskavárosi templomban az újhartyáni Szalon Brass Kvintett, valamint a Pátria Énekegyüttes. A Fúvósötös a dabasi Sugár Rezső Zeneiskola tanáraiból alakult 1996-ban, míg az énekegyüttes az Újhartyáni Hagyományörző Egyesület keretein belül 1999-ben. Tagjaik részben amatőr zeneszeretőkből, részben hivatásos énekesekből áll. Műsorukon szerepeltek egyházzenei művek; *Kodály*: Stabat Mater - Áll a gyötrött Isten Anyja, *Martini*: Szonáta, *Bach művek*: Alleluja, Glória, valamint reneszánsz kórusművek és *anonymként* több érdekes mű. Felöleli a repertoárjuk a reneszánsz kórusirodalomtól kezdve napjaink kórusművészetéig és irodalmáig a műveket.

Köszönjük vendégeinknek, hogy ilyen élményekkel gazdagodhattunk, előadásukban nívós műveket hallgathattunk.

Anyánapi ünnepség

Szentmise keretében Magyar Katalin hitoktató köszöntőjével kezdődött május elsején az Anyánapi ünnepség a templomunkban, melyen a gyerekek közös verseléssel és énekkel köszöntötték mindnyájunk égi Édesanyját a Szűzanyát, majd szüleiket, nagyszüleiket egyaránt. A megemlékezés után a jelenlévő mintegy nyolcvan fő ünnepeltet egy-egy szál virággal ajándékozták meg gyermekeik és unokáik, ily módon is megköszönve fáradozásukat és megerősítve bennük, hogy az anyaság valóban milyen nagy öröm is.

Habemus Papam

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia a www.katolikus.hu honlapon XVI. Benedek pápa megválasztása alkalmából vendégkönyvet nyitott, melyre az új pápának szánt jókívánságokat, gondolatokat lehetett elküldeni. Április 29-én a Szent István Bazilikában a megválasztott pápáért bemutatott szentmisén a jelenlévő apostoli nunciusnak átadták a díszes vendégkönyv nyomtatott változatát,- kérve őt, hogy juttassa el azt Őszentségének,- melybe az alábbi üzenetet küldtük:

Főtisztelendő Kegyelmes Szentatyá!

A magam és a csongrádi Szent József Egyházközség nevében Isten sok kegyelmét, jó egészséget kívánunk, hogy sokáig vezesse Isten Egyházát, mint Krisztus földi helytartója. Isten áldását kívánjuk Szentatyánknak, sok kegyelmet munkájára és életére. Ezért imádkozunk.

Fiúi tisztelettel: Nagy Nándor plébános, valamint az Egyházközség hívei

Az ikoníró

Az Aranysziget Otthon Kápolnájában Ancsa-Molnár Hajnalka szegedi amatőr ikonfestő kiállított művei méltán nyerték el az érdeklődők, a látogatók tetszését. A kilencvenes évek elején Finnországban élő és munkát vállaló tanárnőt kértem, ismertesen meg munkásságával.

...1993-ban Finnországban találkoztam az ikonokkal egy orosz ortodox ikonfestő, Nina Inkari kurzusán. Nagyon megfogott az a szeretet és tisztelet az ikonok iránt, amit ő képviselt. S ahogy ott elkezdtem festeni és ő segített, elmagyarázta a menetét, a lelki hátterét, - amit egynehány hónapos tanfolyam alatt át lehet adni-, nagyon nagy bátorságot adott az egészhez. Meg az is bátorítás volt, hogy javasolta, érdemes foglalkoznom tovább ezzel. Ezután Magyarországon egy pár évig nem volt nagyon lehetőségem folytatni, de amikor Szegedre visszajöttem, bekerültem az itteni görög katolikus közösség Damaszkuszi Szt. János ikonfestő körébe és ott folytattam. Ha tehettem, részt vettem továbbképzéseken, ez is azt hiszem egy olyan műfaj, ahol mindig van tanulnivaló, bár Magyarországon azért kevesen vannak akik ezt tényleg jól csinálják. Úgy tűnik egyszerű, mert messze mások a szabályai, mint általában a festőművészeteknek. Alapjában más a célja is. Nem azért készülnek elsősorban ezek a képek, hogy gyönyörködtessenek hanem, hogy általuk bekerüljünk az Istenlétebe, szemlélhessük a megdicsőült létet, az isteni ragyogást. Ezt tükrözi például a sok arany, mivel az arany a legnemesebb anyag a világon, ez jelképezi az Isten országának gazdagságát. Isten mindent beragyog, nincsenek árnyékok, mert Isten ragyogása nagyobb, mint a nap ragyogása. A szabályok, amiket használunk, úgy gondolom, nem megkötnek, hanem szabadságot adnak. Fontosak, mert ahogy a Szentírást sem szabad megváltoztatni, ennek is tükrözni kell azt. Ezért mondják Keleten ikoníróknak, nem pedig festőknak. Ugyanúgy fontosnak tartom, hogy az egész menetében ne a modern anyagokkal dolgozzam, hanem ősiekkkel, mert mindennek megvan a jelentése. Ezért használom az egyszerű festék pigmenteket, amik többnyire ásványi anyagok, valamint kötőanyagként a tojásfehérjét. - F.I.- Fotó: Révész Gábor

Útmutató Istenszülő

Jegygyűrű

Az emberi személy és az emberi test. A szexualitásról.

Olyan világban élünk, ahol a szexuális szabadság teljesen elfogadott. A szexualitás a legszebb dolog- ne értsük félre! Isten teremtette ezt a csodálatos világot, engem is Ő teremtett. A szexualitás fontos. De az a szabadság ami a világban van, az teljesen más. Ez egy olyan mentalitás, mely tagadja hogy Isten Teremtő, valamint azt, hogy a szexualitásnak köze van a családhoz, az utódnemzéshez. *Tudod, hogy mi a szexnek az oka? Nem látod hogy mire való? Mire való a szemed? – Hogy láss! Mire való a füled? – Hogy hallj! Vagy talán kiveszed a szemed; vagy füledet nem hallásra használod? Ha ezt teszed, nem tartod tiszteletben a természetes rendeltetésüket. Lelkiségre és tudományra hallgass együtt; ne hagyd magad a média, a reklámok által félrevezetni! A felhasználói társadalom a szexualitást úgy tartja, mint egy produktumot: meg lehet vásárolni,- és el lehet adni- prostitúció, reklámok. A cégek használják reklámjukhoz a szexet.*

folytatva a 24. oldalon

Tanár Úr kérem!

A kedves olvasó bizonyára észrevette, hogy lapunknak állandó rovatává vált az úgymond, civil személyeket bemutató írásunk. Tesszük ezt azért is, hogy Önök megismerhessék, kik is szolgálják; és mozgatják az egyházközség világi életét, vesznek részt szinte naponta a háttértevékenységben, végeznek akár fizikai munkát, vagy szellemi tevékenységet. Többszöri tiltakozása ellenére most Felföldi Miklóst mutatjuk be, aki eddig sikeresen ellenállt kísérletezésünknek.

Tanár Úr! Engedd meg, hogy több, a templomunkban gyakrabban,- esetleg ritkábban megforduló, egykori tanítványaidtól a tiszteletük jelének megszólítását használjam. Ezekkel a többnyire fiatal apukákkal több alkalommal, jelenlétemben emlékeztetek közös tevékenységekre, mármint ha a tanár és diák viszonylatában beszélhetünk ilyenről. Megtapasztaltam,- életutad, magánéleted és közéleti tevékenységed alapján nem csak én nézek fel rád. Kérek egy rövid bemutatkozást.

1939. december 6-án születtem Csongrádon, abban a házban, ahol most is lakom feleségemmel együtt, akivel 42 éve élünk boldog házasságban. Szüleim, különösen édesanyám igen vallásos volt, így kisgyermekként mindig vele voltam a miséken. Én akkor jártam általános iskolába, amikor még a hittan egyenértékű órának számított más tantárgyakkal. A vasárnapi diákmisén a

templom két padsora között voltunk felsorakozva, az akkori ferences szerzetes papok, akik hittant is tanítottak: Grátusz és Gyárfás atya között. A hittant fakultatívvá téve – az államosítások után – alig maradtunk hittanosok, azt is 7. osztályosként befejeztük. Akkor még a misét teljesen latinul mondták, így a ministránsoknak is meg kellett tanulni a latin válaszokat.

Ha sokan ministráltunk, onnan lehetett megtudni egy kívülállónak, ki tudja a miserendet folyamatosan latinul, hogy az tevékenykedett a papnak a keze alá. Általános iskola után leszerződtem lakatos tanulónak, majd 26 hónapra bevonultam sorállományú katonának. Leszerelésem után beiratkoztam a szegedi Gépipari Technikum Csongrádra kihelyezett osztályába. 1963-ban kötöttem házasságot. 1966-ban érettségiztem és ugyanebben az évben kerültem a Mezőgazdasági Szakmunkásképzőbe, mint szakoktató. Közben megszületett a lányunk. 1967-ben beiskoláztak a Gödöllői Agrártudományi Egyetem technikus tanári szakára, melyet sikeresen elvégeztem. Ez az időszak nagyon „kemény” volt részemre, mind a feleségem részére, mivel ő még nem dolgozott, egyedül volt otthon kislányunkkal, én pedig nappali tagozatos tanulóként távol családomtól.

Ezek után megismertetnél hogyan alakult vallásos életed?

Volt egy időszak, amikor egy úr keletkezett a vallásos életben, hiszen csak nagyobb ünnepek esetén voltunk családommal a szentmiséken. 1985-ben Tánzos János rábeszélésére kezdtem el a kórusba járni. Énekelni annyit tudtam, amennyit az énekórákon elsajátítottam az iskolai tanulmányaim során, így már az iskolai énekkarban is benne voltam. A szükséges gyakorlás után,- amihez az akkori időszak kántor asszonya Török Józsefné Szarvas Mónika nagyban hozzásegített- az énekkar tagjává váltam, aminek jelenleg is tagja vagyok.

Korábbi ismereteim, személyes tapasztalataim alapján mindig is egy mozgalmi ember voltál és vagy jelenleg is. Tedd félre a szerénységet – ami tudom nem kis dolog részedről; én helyetted kimondom,- hogyan váltál az egyházközség meghatározó személyévé?

Nem minősíteném magamat így, de valóban több rendezvény megszervezése köthető nevemhez, amikre utólag szívesen gondolok vissza. 1992. augusztus 1-én került a plébániára Soós Dénes atya. Új egyháztanács tag választás volt, és én is bekerültem a tagok sorába. Feladatom volt a folyóiratok terjesztése, de ez részemről nem nagy sikerrel járt. Mint egyháztanács tag különböző ünnepeken - Anyák Napján, Madarak és fák napján, iskolai évkezdéseken - Dénes atya hozzájárulásával a mise befejezése előtt egy-egy odaillő vers felolvasásával mondtam köszöntőt. Úgy éreztem, hogy ez – főleg az idősebbek esetében – pozitív megnyilvánulást eredményezett. Ez egy bizonyos lökést adott a későbbiek folyamán, hogy ki kellene alakítani egy kis közösséget – nem klikket, - akik egy-egy megszervezett ünnepségen felköszöntik egymást. Az első összejövétel kissé döcögött, ismerkedéssel telt el. Itt határoztuk el, hogy az ünnepeket két részre bontva, első féléves és második féléves névnapokat tartunk. Ide tartozik, hogy 1999-ben Pünkösöd hétfőjén egy igen jó, családiasnak mondható ebédet szerveztem a Piroskavárosi iskola ebédlőjében. Mindehhez hozzátartozik megjegyezni, hogy igen aktívan álltak hozzá mindazok, akik tagjai voltak a csapatnak. Nélkülük én sem mentem volna semmire. Ezeknek az összejöveteleknek elsősorban Dénes atya jelenléte volt a mozgatórugója, ha valami akadozott, mindig áthidalta a maga sajátos humorával, „soha sem voltunk magunkra hagyva”!

Tudom, nem csak a világi rendezvények megszervezése és lebonyolítása köthető nevedhez.

2000. év őszén Pápai Prelátussá nevezték ki Soós Dénes atyát. Megragadva az alkalmat 2001. január 16-án Zsótér Antal kanonok urat bevonva az elképzelésembe egy esti mise keretében felköszöntöttem az atyát, aki az egyháztanács tagjaitól, valamint az énekkartól egy értékes Jubileumi stólat kapott. A templom zsúfolásig megtelt hívekkel. Mise után a plébánia nagytermében Bagi József mondott köszöntőt és utána a hívek által elkészített agapén vettünk részt.

2001. júliusában – kérésének megfelelően – a megyés püspök úr elhelyezte Dénes atyát, akit egy szentmise keretében búcsúztattam, és egy díszes csongrádi vázával emlékeztettünk a közösen töltött éveinkre. 2001. augusztus 5-én

került hozzánk Nagy Nándor atya. Az első miséjén jó szokás szerint sóval, kenyérral, borral köszöntöttem. Közben új választások voltak az egyháztanácsban és új tagként bekerültél te is, aki „fiatalos” lendülettel próbálsz mozgósítani embereket különböző feladatokhoz, amiben csapatot alkotva úgy érzem többen jól együtt tudunk működni. Sajnos az összejövetelek lassan elmaradoztak. Most azonban egy új feladattal lettem megbízva, mint sajtófelelős a Harang- Szó című újságunkban írogatok több-kevesebb sikerrel. Amikor elvállaltam a templomfelújítással, vagy a keresztekéről – szobrokról szóló sorozattal kapcsolatos feladatot, nem is gondoltam, hogy milyen sok munka és utánjárás tartozik egy – egy cikk összeállításához, míg az nyomtatott formában az olvasó elé kerül

Az ötlettől a megvalósításig. Ez jellemzi és mondható el az elmúlt időszakot jellemző munkáidról is.

2005. április 2-án avattuk fel Váry Gellért csongrádi piarista pap domborművét, amelyben valóban tevékenyen részt vállaltam. Ha már a mélyvízben vagyunk, - és feladatot vállalunk - legyünk benne rendesen. Így veled közösen, Révész József, és Pap Imre közreműködésével, nyomdai kiadás alá rendeltük és kiadtuk Gacsári Kiss Sándor egykori csongrádi plébános által írt templomunk történetét, amely a 75 éves évfordulóra jelent meg, 2005. június 15-én. Naprakészen talán elég lesz ennyi is bemutatkozásomhoz, nem akarom az olvasókat több személyes élménnyel terhelni.

Tanár Úr! Kedves Miklós! Mint az utánad következő generáció tagja kívánom, hogy még számtalan évig, jó erőben és egészségben vegyél részt és segítsd az egyházközség munkáját, maradj annak továbbra is aktív tagja.

Fekete Imre

József Attilára emlékeztünk

A költő születésének centenáriuma alkalmából a Plébánia Kolostor épületében április 10-én zenés-irodalmi esten emlékeztünk az ellentmondásokban bővelkedő életutat bejárt költőre. Az összeállításban, - Csák László, Góg József, Surján Attila, Varga Nándor, Varga Zsuzsa és Zilahi Klára a költő életrajzán és művein keresztül ismertette meg a résztvevőkkel, hogy József Attila miként akart csak a költészetnek élni, vagy a bohém nélkülözésekkel teli életmódját egyaránt, melyekkel még a hozzá közel állókat is zavarba hozta. Bemutatott verseiben előjöttek a gyermekkori emlékek és vágyak, amiben kifejezte és elvárta, hogy felnőtként is mint gyereket szeressék.

Pannónia virágos kertjének legszebb virágai

Felhasználva a Ferencesek 1931. évi Kalendáriumát, - melyet Vincze Lászlóné Eta néni juttatott el szerkesztőségünk részére - tovább folytatjuk az árpádházi királyi család szentjei életrajzának bemutatását.

Az ebben leírtakat eredeti formában az akkori kutatások, és ismeretek birtokában adjuk közre.

*„Virágos kert vala híres Pannónia,
Mely kertet öntöze a szép Szűz Mária.”*

Szent László király

A bokrosi Szent László templom főoltár szobra

I. Béla és Rikéra, lengyel király leánya, fia. 1040. körül született Lengyelországban. Mint vezér már Salamon király idejében feltűnt vitézségével; mint király pedig kitűnt nagy vallásosságával, igazságszeretettel és politikai bölcsességével. Mint gondos uralkodó eltiltotta a pogányságot, - és bölcs törvényeivel megerősítette a kereszténységet. S hogy ezt emelje, mint fentebb láttuk, VII. Gergely pápánál keresztül vitte Szent István és Szent Imre szentté avatását. S így Szent István az első keresztény király, akit szentté avattak, s Szent Imre az első keresztény herceg, aki az oltárra került. Jámorságának, vitézségének híre elterjedt a külföldre is, csodáinak sokasága pe-

dig bejárta az egész keresztény világot. Így aztán nem csodálhatjuk, hogy II. Orbán pápa és a külföldi fejedelmek őt választották meg a Szentföldre induló kereszties hadseregek fővezérének. Mielőtt azonban útra kelhetett volna, meghalt 1095. jún. 27-én. Eltemették Nagyváradon, s sírjánál sok csoda történt. III. Celesztin pápa 1192-ben szentté avatta. Szent László a magyar nemzet legnépszerűbb szentje. Zudar János püspök gyönyörű szobrot állíttatott fel Szent László emlékére, de 1660-ban a törökök ágyút öntöttek belőle.

Ereklyéiből maradtak fenn egyes részek: Győrben a székesegyházban őrzik a fejét, Esztergomban a prímási kincstárban egy karcsontot, Székesfehérvárott a székesegyházban egy darab lábszárcsontot.

Magyarországi Szent Erzsébet

II. Endre magyar király és merániai Gertrud leánya. Született 1207-ben Pozsonyban. Mint négy éves gyermeket királyi atyja eljegyezte thüringiai örgróf fiával, Lajossal. Az idegenbe került kis virág Thüringiában is kitűnt jámborságával, irgalmas lelkületével és a szegények iránt való szeretetével. A léha udvarban sokat kellett szenvednie, de mikor Lajos oltárhoz vezette, öröme határtalan lett, hogy most már szabadon gyakorolhat jót a szegényeivel. Öröme nem tartott, sokáig, mert férje 1227-ben a Szentföldre ment, s útközben meghalt. Sógora Raspe Henrik, most az özvegyet gyermekeivel együtt kiutasította az országból. Sok megaláztatás, gúny és üldöztetés érte, míg végre Botensteinben Egbert, bambergi püspök birtokán biztos menedéket talált. Két év múlva megérkeztek a kereszties lovagok a Szentföldről, és ezek arra kényszerítették Raspe Henriket, hogy Erzsébetet hívja vissza az országba és fiát állítsa a tartományi grófság élére. Erzsébet megbocsátott Raspe Henriknek, de visszavonult a világtól; és Marburgban a ferencrendiek temploma mellett egy kis kunyhóban teljes lemondásban töltötte életét.

Meghalt 1231. november 19-én. Eltemették Bambergben, sírja a sok csoda folytán az egész világ búcsújáró helye lett. IX. Gergely pápa 1235. május 26-án a szentek sorába iktatta. Szent teste még most is ott nyugszik Bambergben, a Szent Erzsébet templomban.

Az Irgalmasszívű Jézus mindig vár bennünket!

Április 10-én, a bökényi keresztnél, annak megáldása óta - Zsótér Antal kanonok és Nagy Nándor plébános vezetésével - először tartottak megemlékező közös imádságot a hívek. Az egyedülállóan megtervezett kereszt tövében magasodó Irgalmasszívű Jézus domborműve előtti imádságok Jézushoz, a szívek Királyához szóltak.

Most különösen aktuális ez, amikor az elhunyt pápára, II. János Pálra is gondolunk. Faustyna Kowalska lengyel nővér kapta az üzeneteket és a megbízatást Jézustól, hogy hirdesse az emberiségnek: Isten irgalmas szeretetében minden bűnbánót vár a kiengesztelődésre. Az Isteni Irgalmasság vasárnapját Húsvét 2. vasárnapján ünnepeltük. A pápa aki lengyel volt, szentté avatta a lengyel apácát életszentségeért.

„Hirdessétek minden embernek az Isteni Irgalmasságot! Imádkozzátok az Irgalmasság Rózsafüzérért a betegekért és a haldoklókért!”

Különösen aktuális ennek a történelmi kornak embere számára az Isteni Irgalmasság üzenete, mert meg kell tanulnunk felépíteni az élet kultúráját, védeni az életet minden területén, minden vonatkozásában. Legyünk mi is irgalmasszívű emberek!

Az irgalmasság órája minden nap délután három órakor van, az Úr Jézus szándéka szerint.

Így imádkozzuk a hagyományos Rózsafüzéren: (forrás: „Az Isteni Irgalmasság Rózsafüzére a te melegséged” című füzet.)

Kezdetre: Miatyánk, Üdvözlégy, Hiszekegy

A nagy szemekre: „Örök Atya! Felajánlom Neked szeretett Fiadnak, a mi Urunk Jézus Krisztusnak Testét és Vérért, Lelkét és

Istenségét, engesztelésül bűneinkért és az egész világ bűneiért!”

A kis szemekre: „Jézus fájdalmas szenvedéséért irgalmazz nekünk és az egész világnak!”

Befejezésül (háromszor): „Szent Isten, Szent erős Isten, Szent halhatatlan Isten, Irgalmazz nekünk és az egész világnak!”

A Szentatya, II. János Pál pápa ünnepélyesen felajánlotta a világot az Isteni Irgalomnak. Új személyeket is boldoggá, szentté avatott, akik az irgalmas szeretet hősei voltak. Legyünk mi is ilyen tanúk, hősök, szentek, kis Hazánkban! Mindenkiért imádkozzunk, akik rászorulnak a segítségre, valamint tetteinkkel segítsük is őket! Imádkozhatunk vértanú Mindszenty bíboroshoz is, aki már a mennyben jár közben Szentatyánkkal értünk. Ezek a szentek megmutatták, hogy a keresztút már bejárat az Isteni Irgalmasság Szívébe. A Rózsafüzér út Jézushoz, a Jó Pásztorhoz. Azért, mert a Fájdalmas Anya személyén keresztül, az Ő segítségével vizsgáljuk az Örök Szentély, az Isteni Bárány titkait. Ahányszor templomba lépünk ilyen lélekkel, annyiszor nyerünk bebocsátást az Isteni Szívbe. A Szűzanya sohasem hagyja magára gyermekeit, hanem elvezeti őket Szent Fiához. „Mutass be minket Szent Fiadnak!”- imádkozzuk. Mária Szent Fiának irgalmába is ajánlja a benne bízókat: „Irgalmas Szűzanyánk, Királynőnk üdvözlégy!” Mária is Irgalmasszívű Édesanya!

Tudjuk, történelmünkben, hogy Szent István fölajánlotta Országunkat a Szűzanyának. A Szentatya is fölajánlotta az Egyházat a Szűzanyának. A feltámadás erői már működnek ezen a földön! Meneküljünk az Isteni Szívhez, ahol irgalom van, mely végtelen.

Az Irgalmasszívű Jézus mindig vár bennünket!

Nagy Nándor plébános

Barátaink, testvéreink a ferencesek!

A Harang-Szó Húsvéti számában az "Egyházi ki-kicsoda" rovathoz úgy érzem hozzá kell szólnom egy kis kiegészítő pontosítással, mint olvasónak, mint a ferencesek tisztelőjének.

A „Fráter” címszó alatt közöltek szerintem kiegészítésre szorulnak. Ez található a leírt szövegben: "Régebben mind a barát, mind a fráter jelenthetett szerzetes papot is." Úgy gondolom, hogy helyes ez a megállapítás, de a ferences lényegét mégsem tartalmazza véleményem szerint. Már a címszó „fráter” is bensőséges tartalmat hordoz, mert jelentése: *testvér*.

A lényeg szerintem az, hogy az egyszerű magyar nép viharos történelme során - főleg a török megszállás évszázadaiban, de később is - egyedül és kizárólag a ferences szerzeteseket - szerzetespapokat, és pappá nem szentelt rendtagokat - fogadhatta be igazán a szívébe és tekintette őket barátoknak.

Néhány mondattal emlékezzünk meg a barátságot megteremtő és megszilárdító időkre. A török megszállás évszázadaiban, egyedül a Ferenc-rendi szerzeteseket tűrték meg a törökök, mert azok kéregetésből éltek, s helységről-helysére vándoroltak, tehát kissé az ő derviseikhez hasonlítottak. A szerzetesek ringyes-rongyos ruhában jártak, szakállt és bajuszt növesztettek, dolgoztak, de ugyanakkor az összegyűlt híveknek prédikáltak, és a szentségeket is kiszolgáltatták. Baráti sorközösséget vállaltak a legszegényebbekkel. De a Legkisebb Testvérek Rendjének (OFM: Ordo Fratrum Minorum) ferences szerzetesei nemcsak ebben különböztek a régi szerzetesektől, hanem abban is, hogy részt kívántak venni a lelkipásztori munkában, egész pontosan az egyház által elhanyagolt városi lakosság lelki gondozásában. Amint egy helyen megtelepedtek, meg is kezdték ezt a tevékenységet, minthogy a városokban épültek kolostoraik, szemben a lakott helyektől távolabb megtelepedő - például. a Bencés Rend Pannonhalmán, Tihanyban - szerzetesi közösségekkel.

De nemcsak lelki gondozást végeztek, hanem gyakran testi orvoslást is, füves kerteket és gyógyszertárakat tartva fenn kolostoraikban, melyekről már a XV. századból való és később is mindig frissített Herbáriumok tanúskodnak. A szegedi kolostor egyik feljegyzése, ami szerint a

paprikát a váltóláz kezelésére használták, terelte Szentgyörgyi Albert figyelmét is a paprikára és a benne lévő „C” vitaminra.

De hogy a ferencesek valóban atyjai voltak a rájuk bízottaknak és barátai a népek, szépen példázza ezt az is, hogy sok helyütt pestisjárványok idején a ferencesek vállalták a járványban halálosan megbetegedett emberek testi- lelki gondozását. Voltak olyan testvérek, orvosok és patikáriusok, akik a missziókat tartó papokkal együtt járták a vidéket, és gyógyítottak.

Ezek ismeretében is beláthatjuk, hogy a magyar nép a ferenceseket tekintette igaz barátjának. Ilyen, a néptől származó megtiszteltetést, "barát" elnevezést más egyházi személyek, beleértve a más szerzetesrendeket is, nem kaptak az egyszerű magyar néptől.

Így amikor vallási vonatkozásban a "barát" szó elhangzik, úgy gondolom mindig és kizárólag a ferencesekre kell gondolnunk. Ezt a lényegi megállapítást hiányoltam az "Egyházi ki-kicsoda" összeállításában.

Árkossy Lehel, Kecskemét

Templomunk Szent Ferenc oltára

Örömmel vettük olvasónk levelét és „kiegészítését” melynek teljes terjedelemben adtunk helyet lapunkban.

Továbbra is várjuk észrevételeiket és elsősorban írásaikat, hogy közös munkával tudjuk színesebbé tenni kiadványunkat. – szerkesztőség –

Vakáció! Szülői szemmel

Itt, a várva-várt szüenidő. A gyerekek örömmel a szülők aggodalommal várják sok helyen. Milyen értelmes programot ajánljunk csemetéinknek, hogy oldjuk meg a felügyeletüket, amíg dolgozunk?

Ilyen és ehhez hasonló gondolatokkal foglalkozunk. A nagyobbakkal meg kell értetnünk, hogy nem mehet el minden táborba, ami neki tetszene, mert a családi kasszának már nem tetszene annyira. Ugyanakkor nem lóghat egész nap a haverokkal, mert abból semmi jó nem sül ki. Javaslom, adjunk nekik minden napra valami feladatot otthonra, amit persze előző nap közösen találunk ki. Például: Rendet rakni az előző tanév könyvei, füzetei között. Ami még kell, félretenni, ami már nem, kidobni. Vagy, ha tart kisállatot, végre rendesen kitakarítani a helyét, amire az utóbbi időben biztos nem volt ideje. Vagy egy térkép fölött elmélázva kitalálhat a családnak nyári kiránduló-programokat. Ehhez elég egy Magyarország térkép, nem kell egyből egész Európa. Az sem baj, ha nem tudunk elmenni ezekre a kirándulásokra, csak akkor előtte azt is beszéljük meg velük, hogy ez csak fikció. De a legfontosabb ezekben a tervekben, hogy utána közösen beszéljük meg! Ebből sok mindent megtudhatunk gyermekünk álmaidról, és ha megvalósítani nem is tudjuk mind, de legalább összelekedve beszélgetünk róla. Vagy a jövő évi kötelező olvasmány is előkerülhet, meg esetleg egy-két más könyv. A könyvtárban szívesen segítenek neki valót választani. Javaslom bevezetni, hogy számítógépezés - napi maximum 1-2 óra, - és TV nézés előtt „belépőként” olvasni kelljen 3-5 oldalt.

Egy picit nagyobb gyerekeknek ajánlom azt a fajta játékot, hogy maguk találjanak ki társasjátékot. Ezt két-három személy tudja igazán jól játszani. Például: meg kell védeni egy várat, amihez katonák, élelem, lőszer stb. kell. Végül is maga a játék az lesz, hogy kitalálják a játékszabályokat, a törvényeket, a gazdasági folyamatokat.

Adhatunk rendszeres feladatokat is, amit minden nap meg kell csinálniuk, mint például a mosogatás. Eleinte nem lesz benne túl sok köszönet, mert mindent újra kell mosni, de pár hét alatt megszokják a feladatot. És nekünk is könnyebb, hogy amikor hazajövünk rendben vár a konyha és így több időnk marad a napi

élmények megbeszélésére. Erre mindig nagy szükség van, de szüenben még több, hiszen a gyerekek azt hiszik, ha nekik szüen van, mi is jobban ráérünk.

Természetesen a programok sorában elsődleges a szabadban töltött szervezett foglalkozás, de ez nem teszi ki az egész szüenidőt, ezért írtam le egy-két ötletet a saját tapasztalataimból.

S még valamit: A szüen nem a lustaság, szétszórtság, idiotizmus ideje, hanem csak tanítás nélküli napok.

Jeszenszky Ágnes

www.szombathely.egyhazmegye.hu

A szentmise napi evangéliumának szövegét e-mail formájában is megkaphatjuk a fenti címre történő feliratkozás után. A megküldött evangéliumi részhez minden esetben tartozik egy-egy elmélkedés; egy vers, bemutatva, hogy egyes emberek hogyan vélekednek és mutatják meg Isten iránti szeretetüket és hálájukat.

Elméledés

Ha valaki nagy kalandra vágyik az életben, akkor nem kell elmennie egy távoli lakatlan szigetre, hogy több hónapos túlélőtáborban; esetleg kamerákkal körülvéve ál nomád körülmények között próbáljon megélni, miközben a tábor többi lakójával is összeveszik. Próbálja ki inkább azt, hogy milyen Krisztus evangéliumának hirdetése úgy, hogy az embernek semmi sincs a kezében, és Isten szaván kívül semmi sincs a birtokában. Az az igazi kaland, amikor az ember tudja, hogy sok helyen „kiszavazzák” majd, azaz nem fogadják be az emberek, de akkor is tovább kell mennie, s hirdetni kell az evangéliumot. Az ám a nagy kaland, amikor valaki nem szórakozásból megy el otthonról néhány hétre, hogy miután bohócot csináltak belőle hazatérjen, hanem egész életére elkötelezve magát úgy megy el otthonról, hogy soha nem tér vissza, tudva, hogy az evangélium hirdetése nem szórakozás, hanem Istentől kapott feladat, amit teljesítenie kell. Az az igazi próbatétel, amikor valaki az Isten által rendezett túlélőtáborba jelentkezik, és oda meri adni az egész életét.

Te milyen kalandra vágyasz? Ki szervezi a te túlélőtáborod?

his1969@gmail.hu

- a 17. oldal folytatása

Át akarnak ejteni. Ez a mentalitás nyitja meg az utat a fogamzásgátlók és abortuszok felé. A sötétnek nevezett középkorban azért volt ám tudomány, építettek ám katedrálisokat azok az emberek, amelyeneket ma sem tudnak; voltak Michelangelók, Leonardók. Jó lenne, ha alapos tanulmányokat végeznél erről; és ha alaposan tanulmányozod a történelmet, meglátod, mennyire elfogult a modern ítélet, mely vakmerően és buta módon sutba meri dobni az emberiség vívmányait, és erkölcsi tanítását. Ezért ha a szexuális morálról beszél ma valaki, fanatikusnak tartják, középkorinak, akinek vallási komplexusa van,- és a haladás ellen szól.

Freud – pszichológus – adja elő egyoldalúan a pszichikai és a szexuális életet. A redukcionizmus – leegyszerűsítés – későbbi formái sok embert arra vezetnek, hogy azt higgyék, hogy a moralitás egy szexuális elnyomás. Így fogják föl: aki hűséges férj akar lenni, az azt jelenti, hogy a férj a feleség szolgája; vagy ha a nő hűségre van kényszerítve, az a nő nem szabad. Sartre-nak a nihilista – a hagyományos értékek tagadója – felfogása a szabad kifejezés formájában van. – lásd a feminizmus; a nők egyenjogúsításáért küzdő polgári mozgalom egyes formái. A feminizmus szükséges; II. János Pál pápa „Dignitatis muliere” – a női méltóságról szóló enciklikáját olvasd csak el! Csodálatosan szól a női méltóságról. Egy nagyszerű alapja van benne, ahol a nő az igazán nő, a férfi igazán férfi. Mi a másik fajta feminizmust ítéljük el, J. P. Sartre barátnőjétől jön, aki a nihilizmus által volt befolyásolva, és teljes egyenlőséget hisz. Nevetséges! A nőknek másféle intelligenciája van, mint a férfiaknak. A mai világ pedig ezt hirdeti: légy szabad a férjedtől, gyerekeidtól, használj óvszert, fogamzásgátlót, ha nem működnek, abortálj! Micsoda? Három gyereked van? Hülye vagy?- ez sajnos a közfelfogás.

Egy zoológus megállapította az emberről, hogy állat. Igen ám, de te nem állat vagy, hanem van emberi méltóságod; és ebben egyenlő a férfi és a nő. E zoológus szerint nincsen jó és nincsen rossz a szexualitásban. Igen ám, de az emberek sokkal többek, mint statisztika! Van akaratotok és felelősségetek is! A fogamzásgátlók, tabletták elterjedése: a bébi beágyazódik a méhfalba. A gyermek az agynak egy jelet küld, az jelet a hormonháztartásnak. Egy bizonyos hormonnal telt tablettát gyártanak, a nő beveszi, és ez száz

százalékban abortáló (abortusznak nevezik az embrió megölését az anyaméhben). Tragédia, a nők millióinak van méhnyakrákja, mellrákja, hiperérzékenység egyéb formái. Ha egészséges gyermeket akar az anya, akkor vitamint szed. Akkor nyilvánvaló, hogy a drog és az alkohol is megéreztetik hatásukat. A tömegtájékoztatói eszközöknél ne higgyetek el mindent! A produktumaikat el akarják adni. A másodlagos hatásokat nem fogják elmondani- nem mondja azt, hogy idióták vagytok. Használj az intelligenciádat! Egy fogamzásgátló tablettának másodlagos hatásai voltak; erre elkezdték a tableta hatását megváltoztatni- nem fogamzásgátló, hanem abortív tableta lett belőle. Te nő, tudad ezt? Mi van e mögött?

A mai világ szexuális formában az erotikus szabadságról szól, amely a házasság elnyomó struktúrájától szabadít fel. Manapság egyneműek házasságáról beszélnek a szabadság nevében. Nemet is akarnak többen változtatni. Nem tudod, hogy azt nem én választom meg? A fa nem választotta, hogy fa legyen, a zsiráf nem választotta, hogy zsiráf legyen. Férfinak és nőnek teremtette Isten az emberpárt. A szabadság nem abszolút, csak a Teremtő az, aki abszolút szabad! Csak a szentségi házasságban jogosult az aktus, mely felvállalja az egységet és utódnemzést felelősséggel, mert a Teremtő munkatársai vagytok. Ami ezen kívül van, házasság előtti nemi élet, a házasság célja nélküli nemi élet, a házasság nélküli szexuális kapcsolat, vagy élettársi viszony, vagy a házasságon kívüli kapcsolat, az mind bűn!-lopás és önzés, hamis élet. Mélységesen ellenkezik az Egyház erkölcsi tanításával a házasságban is a fogamzásgátló eszközök, tabletták használata; mert Isten a házassági aktus során a maga teremtői művét gyakorolja; és a házaseslet céljával, és Isten szuverenitásával helyezkedik szembe az, aki alkalmazza ezeket. Ott van a természetes családtervezés. Ez lényegében azt jelenti, hogy azokban az időszakokban, amikor nem kívánnak gyermeket, a házasesletük gyakorlását az asszony terméketlen napjaira korlátozzák. *Irodalom: John és Sheila Kippley: A természetes családtervezés művészete.* Hogy néha vértanúság a házastársak élete? Igen, de egy életre szól, mert Istennek odaszentelt élet, akárcsak a papi élet. Csak a szentségi házasság jogosult, az vállalja fel a másikat egy egész életre,- így gondolkodjál, ne felelőtlenül!

Becsül-e téged a másik annyira, becsüled- e magad annyira és a másikat, hogy a szentségi házasságról beszéltek egymással? A szexuális szabatoságú nézetek a család és az utódnemzés tagadásához vezetnek, így: egy szabad társadalomban miért akar valaki gyermeket? – kérdezik. Így az abortusz joggá válik. Arra való joggá, hogy valakit megöljünk. Van valakinek joga arra, hogy valakit megöljön? Ha a társadalom legkisebb magját nem bírjuk megvédeni, akkor a társadalmat sem. Az embrió egy új társadalom lehetősége is. Embrió nélkül nem lesz emberiség. Harc van. Két civilizáció közt: a sötétség és a fény civilizációja között.

Hová akartok tartozni? A ti választásotok, senki másé. II. János Pál az élet civilizációjáról és a halál civilizációjáról beszél. Az embrió egy személy, nem egy elefánt, hangyácska, vagy kutya, hanem emberi egyén! Ezt a genetikusok közül senki sem tagadja. Egy emberi egyed talán nem személy? Megtermékenyítődött petesejtek voltunk. A teljes genetikai információ benne volt ebben a programban. Most egy jól kifejtett embriók vagyunk. Egy egészséges moralításra van szükségünk, és az utódnemzés felelősségére. Morális – erkölcsi – előírások nélkül nincsen hiteles szabadság. Az utódnemzéshez való felelősséghez egy egészséges moralításra van szükség,- e nélkül nincsen hiteles szabadság. A férfi és nő együtt egymás kiegészítői. A célt kizárni nem más, mint a cselekedetnek a természetét nem tiszteletben tartani, éppen ezért nem elfogadható. Jó mérnök építés előtt megkérdezi, utána néz hogy biztos- e a talaj vagy homok van ott, hogyan jön a víz, napfény hol van? Tudja, ha nem tartja tiszteletben a természetet, akkor a természet sem fogja tiszteletben tartani házáat. Felelősségünk, íme:

A szeretet az egyesülésben fejeződik ki.

Utódnemzés- ennek a szeretetnek és egységnek konzekvenciája (tanulsága). Ezt a kettőt tartsuk tiszteletben. Ez alapján tudjuk eldönteni, hogy a cselekvés etikailag elfogadható- e. Házasság előtt nemi életet ne! Hol a felelősséged? Kiegész! Azt a titkot lopjátok meg magatoktól így, annak a titoknak a fölfedezését, amit Isten nektek ajándékozott volna. Tehát: az egyesülés az utódnemzés lehetősége nélkül nem működik. Az utódnemzés egyesülés nélkül nem működik. Az előbbihez tartoznak a fogamzásgátlás és az abortusz.

Az utóbbihoz a mesterséges megtermékenyítés, lombikban való megtermékenyítés, klónozás, stb. Tudd meg: egy óvszer esetében ha azt hiszed, hogy hatékony, bolond vagy; ha elhiszitek, hogy a fogamzásgátlók száz százalékgig hatékonyak, bolondok vagytok. Ha azt hiszitek, a spirál száz százalékos, rosszul tudjátok; a spirál nem fogamzásgátló, hanem abortáló. A petesejt nem tud a méhbe beágyazódni. A megfogant élet a fogantatás pillanatától kezdve emberi élet. Sajnos, nem tartják tiszteletben az utódnemzést. A lombikbébinél nincsen egység utódnemzés céljából. Csak amikor az utódnemzés és az egyesülés tiszteletben van tartva, akkor elfogadható a szex morálisan. Erre való a szentségi házasság, ez a rendeltetése, ezt kívánja a házastársak java, és a gyermekek java. Szentelődjete meg! Megölni a magzatot nem azért bűn, mert az Egyház mondja, hanem azért mondja az Egyház, mert természeténél fogva bűn a gyilkolás. Lopni is természeténél fogva rossz, ezért tanítja az Egyház: „Ne lopj!” Az Egyház az igazságot akarja elmondani nektek, mert csak az igazság tesz szabaddá. Ha nem hiszitek, lesztek Sartre, -aki morál nélküli életet hirdetett- és Nietzsche féle -aki az Istent tagadta- filozófia követői. Tudjátok mik azok a koncentrációs táborok, ahol az emberi személyt nem tartották tiszteletben; tudjátok mi az a marxizmus? Hallottatok ezekről? II. János Pál pápa írta „Az élet evangéliuma” című művében korunkra nézve: „Az Isten és ember iránti érzék megfogyatkozása szükségszerűen gyakorlati materializmushoz vezet, melyben elburjánzik az individualizmus, utilitarizmus és hedonizmus (egyéni önzése, haszonlesés, élvhajhászás). Boldogok akartok lenni? Szeretetet akartok? Te, lány- szeretnél egy olyan embert, aki hű hozzád? Te fiú szeretnél egy olyan lányt, aki igazán nő és képes életét adni a gyermekeitekért? Vigyázz, ne dönts rosszul; ne engedjétek, hogy akárki vagy akármi az agyátokat megmossa. Keresd az Egyház véleményét, képezzétek magatokat! Olvastál valamit az Egyház Tanítóhivatalától életedben? II. János Pál tanításából olvastál valamit? Mindszenty bíboros nem félt attól, hogy katolikus legyen. Ne a halálnak és ennek a kultúrájának, hanem az élet kultúrájának szenteljétek életeteket; az igazság és a béke kultúrájának!

Forrásmunka: Bennet atya - aki pap és genetikus

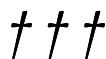
Nagy Nándor plébános

Anyakönyvi hírek

Halottaink:

*Kucsora József
 Forgó János
 Paróczai Etelka
 Szólik Mátyás
 Kispataki László
 Kócsó Lászlóné – Komáromi Ilona
 Garaczi Jánosné – Urbaniczki Erzsébet
 Gut-Benke Sándor
 Gácsi Pálné – Németh Éva
 Erki Szabó Istvánné – Való Julianna
 Német Istvánné - Szólik Julianna
 Szécsényi László
 Pataki Mihályné – Kallai Mária
 Viktor Istvánné – Sági Ilona
 Bujáki Pálné – Kis Ilona
 Keller Illés
 Vitos Károlyné – Veres Livia
 Ötvös Józsefné – Maszlag Gizella
 Samu János
 Tóth György
 Justin Imréné – Soós Erzsébet
 Bánfi Ferencné – Viglasi Anna
 Sáfár József
 Urbaniczki Gáborné – Türi Kis Julianna
 Berkes Krisztián
 Gyovai Döme Józsefné – Vincze Erzsébet
 Gál Béla
 Lévai Albert
 Dudás Szabó Gyuláné – Vinkó Mária
 Simmer Sándor
 Jarabek Jenő
 György Istvánné – Csépe Margit
 Bori Mihály*

Itt vagy Uram

Ülök az utolsó padsoron,
 Jobbról az Elítelt néz rám.
 Terhét most Simon emeli
 S én nézem könnyes szemmel, bénán.
 Hogy segítek Uram?
 Én is kínokban fetrengem.
 Könyörtelen szívek s szemek
 Néznek el felettem.
 Szenvedésem odateszem szenvedésed mellé,
 Vigyük együtt a keresztet a Golgota felé.
 Mert én olyan gyenge vagyok, egyedül nem
 bírom.
 Bocsáss meg ha elfelejtem, hogy ketten
 haladunk.
 Sokszor esem, sokszor bukom, sokszor bénán
 állok.
 Bocsáss meg ha segítséget emberektől várok.
 Kínlódom s egy reménykedő, segélykérő
 „halló”!
 - „Nemsokára ott vagyok”- hangzik vissza a
 szó...
 De ez a hang valami más, nem a megszokott.
 Uram, ez a Te hangod volt, éreztem, tudom!
 Te érintetted meg valakinek lelkét?
 Nem csendült harangszó,
 Nem gyúlt ki gyertyaláng,
 Az Úr mégis idetalált.
 Aki elhozta, kérdezte – „Lelkembe fogadom?”-
 -„De hol van Ő?”- És csak dadogok.
 -„Itt van – s keblére mutatott.
 Én mindig magammal hordozom”-
 Én néztem, mint gyermek, ki csodát lát,
 Fények nélkül is ragyogni kezdett kis szobám.
 A falon lévő képre néztem s kérdeztem:
 -„Te Magad eljöttél hozzám Istenem?”
 Hát hogyan mondhatnék én mos „nem”-et?
 Szerény szobám most áldott Betlehem.
 Elgyötört, fájó bűnös lelkem Eléd borul,
 Tudom, hogy átszúrt kezedd feloldozol.
 Boldogan nyújtom szívem s kezem Neked.
 Áldd meg a kezet, mely elhozott nekem.
 Legyen mindig Téged hordozó,
 Lelkéhez mindig jusson el a jajszó,
 Legyen ereje készen állani és visszacsengen,
 Ha bárhol, bármikor felzokog egy „Halló...!”

2001. január 3. Komlósi Jánosné

Anyakönyvi hírek

Keresztelés

Március 27. Kjs Dávid

Március 27. Kanász Nagy Zoltán

Március 27. Juhász Kitti

Március 27. Kovács Bendegúz

Tisztelt Olvasóink!

Az Egyházközség tagjainak kereszteléséről és házasság kötéséről fénykép formájában is szeretnénk tájékoztatni Önöket. Kérjük, hogy a fenti eseményről készült felvételeket juttassák el a név és az időpont feltüntetésével a Plébánia Hivatalba, hogy közzé tudjuk tenni azokat.

Március 27. Juhász Jázmin

Március 28. Valkai Tamás Zoltán

Április 24. Vincze Fruzsina

Április 10. Valkai Tamás Zoltán

Május 1. Juhász Nellő

Április 24. Tari Berta

Május 28. Tari Gergely

Keresztelés

Június 5. Bartók Evelin

Június 5. Magyar Tamás

Június 5. Faur Péter

Június 5. Takács Ádám

Keresztelés a Szent László Templomban

Június 11. Drozdik Katalin

Elsőáldozó a Szent László templomban

Június 5. Juhász Bence

Június 19. Nagyistók Evelin

A szerkesztő válaszol

A Harang-Szó Húsvéti számában „Szentek szobrai és keresztek” sorozatunkban a Szentháromság téri első világháborús emlékművet mutattuk be. Egy kedves olvasónk hívta fel a figyelmet arra, hogy az emlékmű alapzatának két oldalán jelzett egy-egy bronz lámpatartó nincs a helyén, talán ellopták.

Meggyőződünk róla, valóban nincs a helyén!

Információnk szerint még az előző időszak város vezetése egy interpelláció kapcsán ígéretet tett, hogy az egyik elveszett lámpatartót pótolja, a megmaradtat leszerelteti és elkészítteti róla a hiányzót, majd visszahelyeztetni azokat az eredeti helyére. Ez a mai napig nem történt meg.

Ugyanezen olvasónk - *név és cím a szerkesztőségben* - az Orbán-napi búcsún, nagylelkű felajánlást tett: a Szent János révnél lévő Nepomuki Szent János szobor helyreállítására 100. 000 forintot ajánlott fel, ami felajánlásához, ott a helyszínen mások is azonnal támogatólag csatlakoztak.

Ezt a szobrot 1818-ban állították a Csongrád-Szentes közötti böldi révi átkelőhelynél. Az átkelőt a 19. század végéig használták. 1888-ban az uradalom emberei vigyázatlanságból megrongálták. Még abban az évben kijavítva a Nagyboldogasszony templom plébánia tornácán állították fel. 1890-ben gróf Károlyi Sándor, a templom kegyura újat

készíttetett a megrongált helyett, s azt a böldi révnél felállították. 1945 tavaszán szétlőtték, csak a talapzata maradt épen.

Hallgassuk a Magyar Katolikus Rádiót!

Szolnok AM 1341 kHz

HARANG-SZÓ

Csongrád Piroskavárosi Szent József Plébánia és a Bokrosi Szent László Templom híveinek lapja.

Megjelenik évente négy alkalommal.

Szerkesztők: Felföldi Miklós és Fekete Imre

Számítógépes formázás: Pap Imre

Felelős kiadó: Nagy Nándor plébános

Cím: 6640 Csongrád, Piroška János tér 4.

Tel./fax: 63/483-063

E-mail: sztjosefplebania@csongrad.hu

Készült az SZVSZ Kft. Nyomda üzemében

Tel./fax: 63/314-567